

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!



HALKIN BİRLİĞİ

400 kuruş

24 EKİM 1978

47

Bombacı İbrahim Yalçın

İstanbul'daki büyük çaplı bombalama olaylarını yaptığı bildirilen sağ eğilimli öğrenci İbrahim Yalçın her yerde aranmaya başlandı. Polis yetkilileri İbrahim Yalçın'ın izi üzerinde olduklarını belirttiler.

Bir hafta önce "Mühür bomba" ile yakalanan öğrenci Oğuzhan Cengiz'in polise itirafı:

"Yeşilköy ve Sirkeci'ye bombaları biz koyduk!"

Polis, dinamikli saldırı olaylarının üçüncü Gençlik Derneği Etik Kurulundan yönetildiğini saptadı

Fatih Tüysüz'ün Ornektepe İlkokulu öğrencisi Mehmet Mustafa Yeşar ile ortaokul öğrencisi Özgür Karaca'yı öldürdüğü ve İhtisap MHP Şişli Lokali önünde 9'u da Ornektepe 10 Şişli'de toplam 11 kişiyi yaraladığı iddia edildi.

2 kişiyi öldürüp 7 kişiyi yaralayan sanık tutuklandı

İstanbul'da 7 kişinin öldürülmesi olayına karışıklıkları öne sürülen sanıklar arasında Şişli MHP Gençlik Kolları birinci ve ikinci başkanı da var

Sanıklardan Coşkun Akbulut'a ait bir ta-bancayla 4 kişinin öldürüldüğünün bildirildiği bildirildi

Üçüncü Gençlik Derneği Genel Başkanı Yazıcıoğlu hakkında Sivas Mahkemesinde halkı tahrikten dolayı tutuklama kararı

Ankara'da Ülkü Ocakları'nda bomba yapımında kullanılan malzeme bulundu

Ülkü Ocakları'na silah sağladıkları iddia edilen 5 kişi tutuklandı

12 kilo 900 gram ağır dinamit lokumunun bulunmasıyla ilgili soruşturma devam ediyor

Ankara'da Ülkü Gençlik Derneği'ne 13 kilo dinamit götüren iki öğrenci yakalandı

Malatya'nın Yeşilyurt ilçesinde eyleme hazırlanan ve MHP'de olduğu öne sürülen bir polis 4 kişi suçüstü yakalandı. Polis memuruna işten el çekirildi

7 KİŞİNİN ÖLDÜRÜLMESİNDEN SANIK 9 ÜLKÜCÜ TUTUKLANDI

Lokalde atış talimi mi, yoksa fotoğraf için poz mu?

İstanbul polisinin ele geçirdiği fotoğraflardan birinde, MHP lokaliinde bir genç atış talimi yaparken görüldü. Fotoğraftaki gencin atış talimi mi yaptığı yoksa sadece poz mu verdiği bilinmiyor. Ancak sağda görülen genç, cin kenara doğru çekilmiş olması burada atış talimi yapıldığı yolundaki tahminleri güçlendiriyor...

MHP İktisat Başkanının oğlunu öldüren de aralarında... Etiler'de buluşma hatıra fotoğrafı çektiren gençlerin sayısı çok küçük olmaması dikkat çekiyor. Fotoğraflar üzerindeki tahminlere göre bu gençlerin yazarın 18 ila 22 yaşındaki aralığında olduğu düşünülüyor. Çıkışta görülen genç, Keleşer halini taşıyan MHP İktisat Başkanının oğlu Mete Çeliker'i kızavla öldüren Hüseyin Hüseyin Hüseyin...

Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalıdır

OPORTÜNİST MANEVRALAR

DEVİRİMCİ HALKIN YOLU'NU

KURTARAMAZ

Halkın Yolu gazetesinin 46 sayısında bir yazı yayınlandı. Bu yazıda anlaşılmanın gerçekte hiç bir ilgisi yoktur. Yazıya göre Kuzey Kafkas Kültür Derneği'nden 6 kişi Halkın Birliği'nin "oportünist çizgisini" reddedip, Halkın Yolu'nun "Marksist-Leninist" çizgisinde birleşmişlerdir. Gerçek şudur ki, bugün Dernekte sadece 2 Halkın Yolu taraftarı vardır. Bunlardan 1 tanesi daha önce Halkın Birliği saflarında yer alıyordu. Bir kişinin 6 kişi olarak gösterilmesinin sahtekarlığının yanı sıra, bu olay 8 ay önce olmuştur. İkinci bir nokta ise, bu bir kişi siyasi meseleleri kavrayıp safını belirlemişdir. Halkın Birliği'nin saflarından ayrılışının tek nedeni çevresindeki bazı kişilerle olan kişisel çelişki ve sürtüşmelerdir. Sözde, ayrılık nedeni olarak gösterdiği millime seledeki kendi görüşlerinin de bugün artık hatalı olduğunu kabul etmektedir.

Halkın Yolu'nda çıkan yazı, sadece bir yalan ve demagojidir. Hiç bir yalan ve demagoji, Halkın Birliği'nin Marksist-Leninist çizgisinin gelişimini engelleyemez, ve gölge düşüremez. Bizler, Halkın Birliği'nin Marksist - Leninist çizgisinde proletarya partisini kurma mücadelesinde daha kararlı ve azimliyiz.

- KAHROLSUN OPORÜNİZM !
- YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİ'NİN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ !

KAFKAS KÜLTÜR DERNEĞİNDEN HALKIN BİRLİĞİ TARAF-TARLARI.

DEVİRİM KAÇKINLARININ

TOPLANDIĞI YER H.K. SAFLARI

H.K. 128 sayısında bir özleştiriri yayınladı bu özleştiriri H. B. ayrılan Timur Şaşmaz'a aitti.

H.K. Timur Şaşmaz'ın özleştiririnde Timur'un H.B. ayrılmasının nedenleri olarak "3. Dünya Teorisinin H.B. üzerinde var olması, U.D.H.D. meselesinde, Faşizm meselesinde H.B. ile çelişkileri sonucu sözümlenmiş M-L saflarına katıldığını söylüyor.

Bütün oportünistler ve k.b., M-L hareketi siyasi olarak eleştirmeyip M-L görüşler altında ezildiği zaman yapacağı tek şey kof yaygara bunu yaparken bile dürüst davranmıyorlar.

Timur Şaşmaz H.B. saflarında dayken bir süre tutarsız tavırlar, lümpence hatalar içinde idi. M-L bu kişiye karşı sonuna kadar ikna etme düzeltme yolunu seçti, fakat bu kişi hatalarında diretmeyi kendisine hedef aldı. Bu zaman kendisi M-L saflarından atıldı. Fakat en son güne kadar H.K. en çok çatan, eleştiren Timur Şaşmaz'dı. Bizle hiç bir çelişkisi yoktu.

Biz daha sonra bu kişinin H. K. geçeceğini duyduk. H.K.'daki arkadaşlara bu adamın niteliğini anlatmamıza rağmen, H.K. mal bulmuş magrep gibi bu kişiye sarıldı. Kaldı ki bu kişinin bizim saflarımızdan atılması 1 yıla yakın bir süreyi alıyor.

1 - H.K. bu kişinin H.B.'dan kendilerine geçtiğini söylüyor. Bir kere bu kişi Halkın Birliği saflarından attıktan sonra size geçti. Yani M-L hareketle bir ilişkisi yoktu.

2 - Bu kişi bizden atıldığından son gününe kadar H.K. en çok eleştiren bir kişiydi. Bizle hiç bir siyasi ayrılığı yoktu. H.K. bu kişiyi aklayıp paklıyor sanki

GÖLBAŞI HALKLA DAYANIŞMA DERNEĞİNİN AÇIKLAMASI

Gölb. Halk Day.Der. olarak H. K. 128 sayısında "H.B. saflarını terkeden Ankara Gölbaşı'ndan 8 devrimci" başlığıyla yayınlanan, yazıda derneğimizle ilişkilendirilme ve yalanlara değinmemizin Tüm Devrimci hareketin, Halk kitlelerinin çıkarı açısından yararlı olacağına inanıyoruz.

Bu amaçla kısaca da olsa birkaç şeye bu yazımızda değineceğiz. Bir kere H.B. saflarından ayrıldığına iddia eden bir unsur, H.B. saflarından 7 ay önce atılan bir unsurdur. İkincisi biz YDGF'yi ve YDGF'leri tekke olarak görürken onların yaptığı gibi gülünç iddialardan yola çıkmıyorduk. Yani sözünü ona bu iki vatandaş H.B. saflarından ayrıldıktan (!) sonra bunlar derneğin yönetiminde olmalarına rağmen biz toplantıları gizli olarak yapıyormuşuz bu unsurlara da haber vermiyormuşuz. Proleter devrimcilerin YDGF ile ilgili görüşleri açıktır. O halk gençliğinin Merkezi bir örgütü değil H.K. Yolu'nda gençliğin federasyonudur ve Halk Gençliğinin militan birliğinin önünde bir engeldir ve öz ve biçim itibarıyla bir tekke değildir. Kısacası budur. Üçüncüsü Gölbaşı'ndaki Halk Dayanışma derneğinin Gölbaşı'ndaki Halk gençliğinin merkezi bir örgütü değil "H.Birliği'nin barındığı bir

tekke" değerlendirmesi bayağı, ucuz bir demagojidir. Biz bu konuda eğer cesaretleri varsa Gölbaşı Halk Gençliğinin önünde bu durumu onlarla tartışmak istiyoruz. Gelsinler de yıllardan beri Gölbaşı'ndaki Halk Gençliğinin mücadelesine önderlik eden ve gün geçtikçe büyüyen bu derneğin durumunu onlarla tartışalım.

Kısacası Gölbaşı Halk dayanışma derneği bir tekke değil Göl.Halk.Genç.Merkezi örgütüdür. Yönetimdeki o unsur (kovulan) belirli bir dönemden sonra zaten yönetim kurulu toplantılarına gelmedi. Bir diğer unsurun duruma aynen onun gibiydi. H.B. saflarında oportünist, inkarcıların yarattığı geçici kargaşadan istifade etmeye çalışan H.K. oportünistleri, tam da çizgisine yaraşır unsurlarla hiç te çekinmeden birleşmekte ucuz demagojilerin müstesna örneklerini sunmaktadır. Ama bizim bu noktada diyeceğimiz iki söz vardır, H. Kurtuluşu'na "Kör bıçak kan çıkarmaz ve bu paslı silahlar ancak kendilerini yaralar".

- YIKILSIN TEKKELER,
- YAŞASIN HALK GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLÜ MİLİTAN BİRLİĞİ.

GÖLBAŞI HALK DAYANIŞMA DERNEĞİ

hiç bir hatası olmayan bir kişiymiş gibi gösteriyor. Buna kendinin pisliğini örtme tavrı denir.

H.K. neden bunu 2 yıl evvel de gilde şimdi böyle bir özleştiriri yayınlama zahmetine giriyor. Çünkü bütün k.b. ve oportünistler

M-L görüşler altında ezildikleri zaman bu metotlara baş vururlar. Şöyle bir söz vardır; "Bana arkadaşını söyle, senin kim olduğunu söyleyeyim".

Malatya'dan Halkın Birliği taraftarları.

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YALAN VE DEMAGOJİ KURTARAMAYACAKTIR

Halkın Birliği saflarında ortaya çıkarılan oportünist ve inkarcı tertibin tasfiyesi, oportünist ve inkarcı sefleri, durumlarını kurtarabilmek için yalan ve demagojiden her çeşit oportünist manevradan medet umar duruma getirmiştir.

Değişik bölgelerde değişik tavır içerisine girmektedirler. "Devrimci Halkın Birliği" adlı oportünist ve inkarcı belgelerinde Halkın Birliği'ne en ağır saldırılarda bulunulurken, burjuva ağzı ile küfür ederlerken aynı zamanda Halkın Birliği'nin halk kitleleri içinde, haklı olarak kazanmış olduğu itibardan faydalanabilmek için miting ve yürüyüşlerde Halkın Birliği pankartının ardına gizlenmeye çalışmakta ve Halkın Birliği adına konuşuklarını söylemektedirler. Halkın Birliği'ni savunan M-L'lerin bu konuda yaptıkları ikazları ise "Biz bu pankartı kullanırız, gücünüz varsa engelleyin." gibi sözlerle M-L'leri provakasyona getirmeye çalışmaktalar. Bizim bu konuda neden değişik bölgelerde farklı tavır aldıklarını sordumuzda ise "Başka bölgelerde çoğunluk olmadığından Devrimci Halkın Birliği" pankartını kullanabilirler ama burada bizim kafa sayımız çok Halkın Birliği pankartını kullanırız" cevabını verdiler. Bu onların "ilkeli" siyasetlerinin bir göstergesidir. Oportünist ve inkarcılardan daha farklı bir tavır beklenemez. Halkın Kurtuluşu gibi küçük burjuvaların demokratik kitle örgütlerindeki seçim ilkelere ne farkı var. H-K'da YDGD seçimlerinde güçlerine göre nispi veya çoğunluk sistemini uygula-

lamıyorlar mıydı? Biz geçmişte onların bu tavırlarının küçük burjuva gurupçu yapılarından kaynaklandığını söylememiş miydik? Gazetemizde bunları yazmamış mıydık? Oportünist ve inkarcıların, pankart meselesinde İstanbul'da, Ankara'da, Kayseri'de ve daha bir çok yerde kelle sayılarına ve niteliklerine güvenmedikleri, yerlerde Halkın Birliği pankartını kullanmak değil, ağızlarına bile almayla cesaret edemedikleri halde Adana'da Halkın Birliği pankartını kullanmaları sırf kafa sayısının fazla oluşundandır. Bu da H.K. gibi küçük burjuva oportünistlerinden, oportünist ve inkarcıların hiç bir nitelik farkının olmadığını açık bir göstergesidir.

"Devrimci Halkın Birliği" adlı oportünist ve inkarcı belgede yalan ve demagojilerinin açık çarpıcı bir örneği 42 sayılarında vardır. Güney anadolubölgesi bir tek Adana şehrinde ibaret değildir. Güney Anadolu Bölgesini Adana olarak göstermek Adana'da olmayan şeyleri var gibi göstermek, ancak onların ne denli bir çöküş içinde olduklarının göstergesidir.

Adana'da Halkın Birliği'nden kimsenin olmadığını söylemek Adana'da bulunan M-L'lerin varlığını yok edemez. M-L saflarında bulunan bir yoldaş hakkında yazdıkları yalan ve iftira M-L'lere leke sürmez. Onların siyasi acizini gösterir. Oportünist ve inkarcılar, ne yazarlarsa yazsınlar Adana'da M-L saflarında bulunan H.B. taraftarları yılmadan, sebatla çalışarak, emekçi halk kitlelerine devrim yolunda önderlik etmektedirler.

Onlar Adana'da bayilerden HB gazetelerini toplamaya çalışmakla, bayilere baskın düzenlemekle, gazete ve dergilerin dağıtımını engellemeye çalışmakla, kendilerinin siyasi olarak mahkum edilmelerini engelliyebileceklerini sanmaktalar. M-L'leri tehdit ederek yıldırabileceklerini sanmaktalar, ama bu çabalar onların teşhir olmalarını daha da kolaylaştırmaktadır.

Tüm Halkın Birliği taraftarı dürüst devrimciler, oportünizm ve inkarcılık içinde bulunduğu bataklığa sizleri de çekebilecek için her türlü oportünist manevrayı yapmaktadır. Onların bu oyunlarını M-L harekete yönelik saldırıları mahkum edilmiştir. O-

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

HAZIRLANMIŞTIR

oportünizm ve inkarcılık mahkum edilmiştir. Sizlere düşen görev, bu kararı imzalamaktır. Oportünizm ve inkarcılık mahkum edin, kalmak istedikleri bataklıkta yalnız bırakıp, M-L saflarına yerinizi alarak sınıf mücadelesinde sizlere düşen göreve sarılın.

- OPORÜNİZM VE İNKARCILIK YOK ETMEK İÇİN M-L SAFLARA ÖZELEŞTİRİ YAPARAK KATILIN.
- KAHROLSUN OPORÜNİZM VE İNKARCILIK.
- OPORÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK.

ADANA'DAN HALKIN BİRLİĞİ TARAF-TARLARI.

ENVER HOCA

SEÇME ESERLER CİLT I

günce yayımları

HALKIN BİRLİĞİ HAFTALIK DERGİ *
Sahibi: Hayrabet HONCA * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mete Dalgin * İdarehane Yeri: Klodfarer Caddesi, Oğuz Han, 25/12 Divanyolu-Istanbul * Haberleşme Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-Istanbul * Üdemeler İçin Posta Çeki No: 102 87/3 * İstanbul Dağıtım: BİR-DA Ankara Dağıtım: Fikri Neğis İzmir Dağıtım: DATIÇ * Dizgi: Sampiyonlar * Abone Şartları: Altı aylık 100; Yıllık 200 TL. * Basıkı: DAILY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ *

Faşist terör ve "anarşiyi önleme tedbirleri"

Faşist cellatlar yoğunlaştırdıkları baskı terör ve katliamı daha üst boyutlara çıkarmanın hesap ve gayretleri içindeler. Faşist MHP'nin "sıkıyönetim" "sıkıyönetim" diye bağırması, faşist zulümü en üst noktalara vardırma emellerini ifade ediyor. Faşistler komünist hareketin boğazlanması, devrimci-demokrat ve yurtsever akımlara ve seslere zincir vurulması için gözü dönük çabalar içindeler ve bu yolda atılan adımların en hararetli teşvikçileridirler.

Ekonomik ve siyasi buhran ise komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının her türlü "istikrar tedbirleri"ni iflas ettirerek yoğunlaşıyor. İşçi sınıfı ve diğer emekçilerin omuzlarına daha fazla bindirilmeye çalışılan ekonomik buhranın ağır yükü, bıçağı kemiğe dayamış bir durumda. Ağırlaşan ekonomik ve siyasi buhran kitle mücadelesinin bir atılım arifesinde olduğunu gösteriyor.

Bugün işbaşındaki Ecevit hükümeti vaatlerinin hiçbirisini yerine getiremediği gibi, bu vaatlerin tam tersi bir icraat içindedir. Bu CHP'nin vaatlerinin sahteliğini bol keseden vaatlerin ve umut pehlivanlığının, oy avcılığı ve halkı uyutma aracından başka birşey olmadığını gösteriyor ve daha da gösterecek. Avrupalı emperyalistlere uşaklık yapan komprador burjuva ve toprak ağası kesimlerinin temsilcisi olan gerici CHP'nin ve CHP partentli hükümetin bugünkü faaliyetleri yadırgatıcı değildir. Tersine onun halk düşmanı niteliğinin yalın bir göstergesidir. Bu gerçek CHP'ye "reformcu" payesi biçenler ve ona karşı içten içe bir umut besleyenler için yakıcıdır. Ecevit hükümeti faşistlerle uzlaşma temeline dayanan, faşistlerle ittifak hükümetidir. Ecevit hükümetinin, "sıkıyönetim" isteklerine bugün olumsuz cevap vermesi, komünist hareketin boğazlanmasının devrimci, yurtsever ve demokrat akımların seslerinin kesilmesinin daha ince yöntemlerini benimsiyor olmasından ve bunu menfaatlerine daha uygun bulmasındandır.

Ecevit hükümetinin "anarşiyi önleme tedbirleri" adı altında gerçekleştirmeyi hedeflediği yeni baskı tedbirleri, gerçekte gelişen halk mücadelesini ezmeyi, halkın çetin ve kanlı mücadeleler sonucu elde ettiği demokratik kazanımları geri almayı hedefliyor.

"Aşırı uçlar" safsatası uzun süredir çiğnenen bir sakızdır. Ecevit hükümeti halka karşı yeni baskı tedbirlerini "hem aşırı sola hem aşırı sağa karşıyız" demagoji siyle atbaşı yürütme gayretindedir. Oysa faşist terör yuvaları ortadadır, işkenceci katiller ellerini kollarını sallayarak geziyorlar. Ecevit hükümetinin sözümona "denge siyaseti" faşist cinayet şebekelerine cesaret verme siyasetidir, işkenceci katilleri koruma siyasetidir.. Daha geçenlerde işkenceci katliamlar üzerine sünger çekilmesini vaaz etmesi, geçmişin kurcalanmasından dem vurma, Ecevit'in, onun hükümetinin faşistlerden hesap soracağı, faşist yuvaları dağıtacağı hayalini taşıyanlar için uyarıcı olmalıdır.

Faşistlerin halkı yaylım ateşine tutmaları, kahveleri, işyerlerini, okulları, evleri, dernekleri bombalamaları halkın yoğun bulunduğu durak, istasyon gibi yerlere bomba yerleştirmeleri, otobüsten indirip, ev basıp hunharca cinayetler işlemeleri olağan olaylar haline gelmiştir. Buna karşı Ecevit hükümetinin yaptığı, "aşırı uç

lar" yaygarasının devamıdır. Bir de birkaç faşist katili yakalanmasından hemen sonra "yansızlığa" gölge düşürmek için "aşırı uçlar gizli örgütler" üzerine hayali hikayeler ve uydurma heyecanlı maceralarla yaygaralar koparılması rastgele tevkifatlarla giriltiler. "İhtisamah devrimci ve yurtseverlerin kamuoyuna gizli örgüt üyeleri olarak tanıtılması alışıl gelmiş bir yöntem haline gelmiştir.

Öte yandan IMF'nin emrettiği doğrultuda "istikrar tedbirleri" birbirini izliyor. Son aylarda küçük çaplı devalüasyonlar birbirini kovaladı. İşsizlik, pahalılık, zamlar ise dört nala ilerliyor.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının belirli kesimleri öteden beri bilinen AP-CHP koalisyonu formüllerini yeniden gündeme getirmeye çalışıyorlar. Hakim sınıflar Ecevit hükümetini menfaatleri doğrultusunda daha cesur adımlar atmaya teşvik ediyorlar.

Ecevit hükümeti dışda da sözümona "çok yönlü" siyaset şampiyonluğu yapıyor. ABD emperyalizmi önünde yerlere kadar secdeye varırken Rus sosyal-emperyalistlerinde unutmuyor. Onları da gücendirmemeye çalışarak, gönüllerini alıyor.

Ecevit hükümetinin yeni baskı tedbirlerinden biri "anarşi mahkemeleri" adı altında siyasi mahkemeler kurmak, DGM'leri yeni bir biçimde diriltmektir. "İhtisamah kemeleri" girişimine kamuoyundan gelen ve gelecek tepkilerin yoğun olması karşısında, Ecevit hükümeti bir isim değiştirerek aynı şeyi gerçekleştirmeye yönelmiştir.

İşçi sınıfının ekonomik ve sendikal mücadelesine "Toplumsal Anlaşma" denen gerici tedbirle vurulmaya, memurların grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesi bastırılmaya çalışılmaktadır.

Köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesinin ise hazırlanan yeni toprak reformu kanunuyla söndürülmesi hesap ediliyor.

Dernekler yasasının, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasının değiştirilerek kan pahasına kazanılan bazı sınırlı demokratik hakların dahi rafa kaldırılması yeni baskı tedbirlerinin bir parçası olarak gündemdedir.

Polis ve jandarmanın yetkilerinin artırılması planları ise, halk üzerinde estirilen polis-jandarma baskısının; "sivil sıkıyönetimin" katmerleştirilmesi amacını ifade ediyor.

Sözümona "anarşiyi önleme" yaftası altında tezgahlanan tüm bu baskı tedbirleri ve daha bir dizisi, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıflarının menfaatlerini garanti altına alma, komprador patron-ağa düzeninin "istikrarını" sağlama amacına hizmet ediyor.

Türk-İş ve DİSK arasında hükümeti "anarşiyeye karşı mücadelede destekleme" konusunda varılan son anlaşma sendika ağalarının hakim sınıfların ve emperyalistlerin parasız hizmetkârı ve işçi düşmanı yüzlerinin aynasıdır. Bu anlaşma Ecevit hükümetinin halka karşı baskı ve terör uygulamaları ve tedbirleri karşısında işçi sınıfının mücadelesini pasifize etmeyi, işçi sınıfını hareketsiz kılmayı ve Ecevit hükümetinin gerici siyasetinin peşine takmayı amaçlıyor. Tezgahlanan yeni baskı tedbirleri, gas

Devamı Sayfa 11'de

22-29 EKİM SOSYALİST ARNAVUTLUK'LA
DAYANIŞMA HAFTASI :



Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

Uluslararası komünist hareket dün 1960 larda olduğu gibi bugün de yine Marksizm-Leninizmin saflığını korumak için modern revizyonizmin bir başka çeşidi olan "3 dünya teorisi", "Blokuz dünya teorisi" ne ve onun mucidlerine ve savunucularına karşı mücadele içerisindedir. 1960'larda, Kruşçev revizyonizminin yaptıklarını, bugün Çinli revizyonistler aynen yapmaktadırlar. Kruşçev gibi onlar da sosyalizme, sosyalist ülkelere dünya halklarının ve proletaryasının milli ve sosyal kurtuluş mücadelesine saldırmakta ve sabotaj etmeye çalışmaktadırlar. Zaten tüm revizyonist ve oportünistlerin ortak özelliği, Marksizm-Leninizme devrime düşmanlıktır.

Fakat bugün dünyada Marksizm-Leninizmi devrimi savunan, sosyalist bir ülke var: Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti. Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi ve kahraman Arnavutluk halkı, her türlü emperyalist, sosyal-emperyalist baskı, tehdit ve ablukaya rağmen sosyalizmi başa-

larıyla inşaa etmektedir. Kendi gücüne dayanan bu küçük, 3 milyon nüfuslu ülke, birçok temel sorununu çözmüştür. Bugün Arnavutluk'ta her yerde en ücra köylerde bile elektrik, vardır; herkes okuma yazma bilmektedir; vergi diye birşey yoktur; emekçilerin gelecekleri garanti altındadır; enflasyon, işsizlik yoktur; sağlıklı hizmetleri emekçilerin hizmetindedir. Kısacası, bugün tüm dünya ülkelerinde, milyonlarca işsiz varken enflasyon, hayat pahalılığı varken, ağır vergiler varken, bunların olmadığı tek ülke, sosyalist Arnavutluktur. Kapitalist emperyalist ve revizyonist emperyalist ülkelerin tipik özelliği işsizlik, pahalılık, açlık ve yokluk varken, sosyalizm ve sosyalist düzenin özelliği de bunların hiç birinin olmamasıdır. Çünkü Arnavutluk'ta işçi sınıfı iktidardadır çünkü Arnavutluk emekçilerine kendi partileri Arnavutluk Emek Partisi önderlik etmektedir. Çünkü Arnavutluk Emek Partisi ve Enver Hoca yoldaş yüce Marksizm-Leninizm ideolojisini savunmakta ve onun saflığını her düşmana karşı korumaktadır.

Bugün emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve her türden oportünist ve revizyonist halk düşmanları bu küçük ülkeye saldırmakta onu yok etmeye çalışmaktadırlar. Çünkü Arnavutluk dünya halkları ve proletaryası i-

çin bir ilham ve ümit kaynağıdır. Çünkü Enver Hoca yoldaş dünya proletaryasına devrim yolunu göstermektedir.

Bugün Sosyalist Arnavutluk'u savunmak ve onu proleter enternasyonalist ruhla militanca desteklemek tüm dünya Marksist-Leninistlerin, halkların ve proletaryanın görevidir.

HALKIN BİRLİĞİ, Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisine her türlü oportünist ve revizyonist sapmaya karşı kararlılıkla savunmuş ve savunmaktadır. HALKIN BİRLİĞİ, Türkiye proletaryasına ve emekçilerine devrim yolunu, kurtuluş yolunu göstermekte ve bunun için mücadele etmektedir. HALKIN BİRLİĞİ, her zaman sosyalist Arnavutluk'un yanında yer almış ve onu kararlılıkla savunmuştur. Bugün de o, üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirecektir. İşte bunun için 22-29 Ekim günlerini "SOSYALİST ARNAVUTLUKLA DAYANIŞMA HAFTASI" ilan etmiştir. Bu hafta süresince, toplantılar düzenleyerek işçi sınıfına ve emekçi halkımıza, Arnavutluk'u tanıttacaktır.

YAŞASIN SOSYALİST ARNAVUTLUK!
YAŞASIN SEVGİLİ YOLDAŞIMIZ ENVER HOCA!
YAŞASIN TÜRKİYE VE ARNAVUTLUK HALKI ARASINDAKİ MİLİTAN DAYANIŞMA!
MARKSİZM-LENİNİZM'E ŞAN OLSUN!

Metal işkolunda sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen devrimci muhalefeti bölmeye çalışan reformist sendika ağalarını mahkum edelim

MADEN-İŞ ÜYESİ İŞÇİ ARKADAŞ!

DİSK'i bölmeye çalışan çeşitli sendika ağası gruplar aynı oyunları Maden-İş içinde de sürdürmeye çalışıyorlar. İşçi sınıfının sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen şanlı mücadelesini kendi peşine takmaya çalışan CHP'li reformist sendika ağaları ve TİKP-Aydınlık karşı-devrimcilerini mahkum edelim.

İşçi Arkadaş,

Sendikamız Maden-İş'in yönetimini uzun bir süreden beri Rus Uşağı T.K.P.'li sosyal-faşistler gasetmişlerdir. Onlar Maden-İş'i sosyal-faşist bir diktatörlük kurabilmek için bir kaldıraç gibi kullanmaya çalışıyorlar. Bunun için de devrimcilik, sosyalizm laflarını ağızlarından düşürmüyor, Maden-İş'in tüzüğüne çeşitli devrimci maddeler koyarak işçileri kendi saflarına çekmeye çalışıyorlar. Fakat onlar Maden-İş'in tüzüğünü bu maddeleri koymalarına rağmen bunları hiçbir zaman pratikte uygulamıyorlar. Bunun en güzel örneği "söz ve karar sahibi tabandır" ilkesinin Maden-İş'in tüzüğünde olmasına rağmen şimdiye kadar hiçbir yerde uygulanmamasıdır. "Söz ve karar sahibi tabandır" diyen sosyal-faşistler işçilere sözleşmelerden önce göstermelik sözleşme anketleri dağıtarak, işçilerin sözleşme ile ilgili önerilerini alıyor, ama sözleşmeler imzalanırken işçilerin istekleri bir kenara bırakılıp, patronlarla anlaşarak patronların lehine kararlar alıyorlar. Yine "söz ve karar sahibi tabandır" diyen sosyal-faşist sendika ağaları temsili seçimlerinde kendi İGD'li usaklarının kazanması için işçilere baskı yapıyorlar. Ve bütün bunları "söz ve karar sahibi tabandır" ilkesinin uygulanması adına yapıyorlar. Bu ilkenin uygulanması için mücadele eden işçileri patronlarla işbirliği yaparak işten attırıyorlar. Bu aldatmacayı bugün Maden-İş üyesi işçiler bilmektedir.

Onlar Maden-İş'in amacının emperyalizme ve faşizme karşı mücadele etmek olduğunu söylüyorlar. Ama 15-16 Haziran'da olduğu gibi faşist diktatörlüğe karşı verilen mücadelede en ön saflarda yerini alan yiğit işçi sınıfını arkadan hançerleyenleri, DGM Direnişinde işçilerin gelişen mücadelesini pasifleştirenleri, Profilo Direnişini karalamaya çalışanları, MESS Grevinde komprador burjuvaziyle anlaşarak işçileri satanları Maden-İş üyesi işçiler unutmadı ve unutmayacaktır.

Maden-İş'in yönetimini gaspeden sosyal-faşistlere karşı, devrimci bir muhalefet oluşturarak devrimci işçilerin işten atılması için yoğun bir çaba harcayan sosyal-faşist sendika ağaları bugün Maden-İş dalında çalışan işçilerin işten atılmasında en büyük rolü oynamaktadırlar.

İşte Maden-İş'deki sosyal-faşist sendika ağalarının söyledikleriyle yaptıkları bunlardır, bugün bunları bilmeyen hiçbir Maden-İş üyesi işçi yoktur. Bütün bunlara rağmen, Maden-İş üyesi işçilerin devrimci muhalefeti her geçen gün yükselmekte ve yeni boyutlara varmaktadır. Yükselen bu devrimci muhalefetten korkan sosyal-faşist sendika ağaları ise daha da hırçınlaşmaktadırlar. DİSK'in yönetiminden düştükten sonra şimdi de Maden-İş'in yönetiminden düşeceklerini görerek çeşitli taktiklerle yönetimde kalmaya çalışmaktadırlar.

Maden-İş'de sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen mücadeleden yararlanarak bu muhalefeti kendi peşlerine takmak isteyen CHP'li reformist sendika ağaları Devrimci Maden-İş'i kurarak, Maden-İş üyesi işçileri bu sendikaya çekmeye çalışıyorlar. Bunu Ereğli'de kısmen gerçekleştirmişlerdir. Ve şimdi de bu faaliyetlerini 14. Bölgede ve Türk Demir Döküm Fabrikasında yoğun bir şekilde sürdürmeye çalışıyorlar. Türk Demir Döküm Fabrikası önemli bir mevzidir, çünkü Türk Demir Döküm işçilerinin Devrimci Maden-İş'e kayması diğer işyerlerindeki işçilerin de kaymasını kolaylaştıracaktır. Bunu çok iyi bilen reformist sendika ağaları özellikle bu bölgede çalışmalarını yoğunlaştırmışlardır.

Bugün 14. Bölgede reformist sendika ağalarına en iyi usaklığı yapanlar da TİKP-Aydınlık karşı-devrimcileridir. TİKP karşı-devrimcileri için işçi sınıfının çıkarları önemli değildir, onlar için önemli olan Rusya'ya karşı tavır almaktır. Bu tavır alanın

kim olduğu önemli değildir. Daha dün TİKP karşı-devrimcilerinin başı Doğu Perinçek'AP, CHP, MSP birleşmelidir" diye bağırarak gerçek niyetini ortaya koydu. "3 dünyacı" TİKP'liler işçilerin menfaatini en iyi Devrimci Maden-İş'in savunduğunu söylüyorlar. Çünkü, Dev.Maden-İş, Rusya'ya karşı çıkmaktadır. Pekki ama bugün faşist MHP, Rusya'ya daha çok karşı çıkmaktadır. O zaman neden gidip faşist sendikalarda MİSK'de birleşmiyelim? TİKP karşı-devrimcileri, bugün Rusya'ya karşı her kesin, yani işçilerin patronlarla, köylülerin ağalarla, tefecilerle, devrimcilerin faşistlerle Amerikan emperyalistleriyle birleşmesini savunmaktadırlar. Onlara göre, Rusya'ya karşı mücadele etmek için işçiler ücret artışı için grev yapmamalı, üretimi durdurmamalıdır. Yani ezen ve ezilen sınıflar birleşerek, Rusya'ya karşı koymalıdır. Bu karşı-devrimci oportünistler gazeteleri Aydınlıkta yaygaralar kopararak Devrimci Maden-İş'in propagandasını yapıyorlar. Bunun için de hergün bir siyaset değiştiren devrimcilikle ilgisi olmayan ne idüğü belirsiz insanları da "işçi sınıfının önderleri" olarak gösteriyorlar. Maden-İş işçilerinin çok iyi tanıdığı hergün bir siyaset değiştiren, mücadele yerine kof gösteriş yapan Kır İsmaili Türk Demir Döküm işçilerinin önderi olarak gösteriyorlar.



CHP'li sendika ağalarına gelince bunları da Maden-İş üyesi işçiler iyi tanırlar. Bunlardan birincisi Hakkı Öztürk'tür. Daha dün bu sendika ağası Kemal Türkler'le, Mehmet Ertürk'le baş başa işçileri nasıl sömüreceklerini, işçi sınıfının gelişen mücadelesini nasıl durduracaklarını hesaplıyorlardı. Bunun örnekleri henüz Maden-İş işçilerinin kafalarından silinmemiştir. Daha dün 14. Bölge başkanı iken yaptıkları, Uzel işçilerinin işi yavaşlatma girişimlerini bastırması henüz unutulmamıştır. Devrimci Maden-İş Sendikasının Başkanı Şükrü Özbayrak'ın patronlarla anlaşarak işçileri kaç kere sattığını Ereğli'li işçiler çok iyi bilmektedir. Sözde Devrimci Maden-İş'in tüzük ve programı, Maden-İş tüzüğünden farksızdır, onun bir kopyasıdır. Devrimci Maden-İş'in tüzüğü, işçilerin sınıf mücadelesini geliştirmeyi değil, fakat onları patronlarla birleştirip, sahte reform vaatleri ile bu düzenin sınırları içerisinde tutmayı amaçlamaktadır.

Maden-İş Üyesi İşçi Arkadaş!

Sosyal-faşistlerin Maden-İş üzerindeki çemberini kırmak için gelişen mücadeleye devrimci işçiler doğru bir önderlikle daha da geliştirmelidirler.

Bugün bazı arkadaşlarımız sosyal-faşistlerin bu baskılarından yılmınlığa kapılarak, Devrimci Maden-İş'e üye olmaktadırlar.

İşçi sınıfı bundan evvelki mücadelelerinden dersler çıkarmalıdır. Daha dün faşist Cevher-İş Sendikasına karşı işçilerin kendiliğinden mücadelesi doğru bir önderlikten yoksun olduğu için Maden-İş'in kuyruğuna takılmıştı. O yıllarda da Maden-İş bugünkü Devrimci Maden-İş gibi kof yaygaralar koparıyor, "söz ve karar sahibi tabandır", "biz sınıf sendikasıyız" diyordu. Fakat hayatın gerçekleri bunların sınıf sendikası değil, burjuvazinin sendikası olduğunu gösterdi. Bugün de aynı yaygaralar Devrimci Maden-İş koparıyor. Fakat biz işçiler geçmişten biraz dersler çıkarırsak bunların ikiyüzlü iğrenç yüzlerini görebiliriz. Bir sendika ağasından kurtulup, diğer sendika ağasının kuyruğuna takılmak hiç bir sorunu çözmez. Bizim görevimiz bu sendika ağalarının iğrenç yüzlerini açığa çıkarmak, onları mahkum etmektir. Bu mücadele tankıyla, topuyla, tüfeğiyle, orduyuyla, polisiyle karşımızda duran komprador patron-ağa devletini yıkmaya mücadelesidir. Bu mücadelenin bir parçası olan, Maden-İş başına



çöreklenmiş sosyal-faşistlere karşı mücadele de zorlu bir mücadeledir. İçimizdeki öfke ve kini kullanmak isteyen kokmuş sendika ağalarına karşı gereken cevabı vermeliyiz. Çünkü Devrimci Maden-İş'in başlattığı bu girişimi sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen muhalefeti parçalamaya ve sosyal-faşistlere karşı verilen mücadeleyi zayıflatmaya yarar. Bazı arkadaşlar "şimdiye kadar sürdürülen muhalefetlerin hepsinin sosyal-faşist sendika ağaları tarafından bastırıldığını söylüyorlar". Neden şimdiye kadarki muhalefetler sosyal-faşistler tarafından bastırılmıştır? Çünkü bugüne kadar gelişen muhalefetler doğru bir önderlikten yoksundu. Sendikal mücadelemizdeki önemli zaaflarımızdan dolayı bu muhalefetler bastırıldı. Fakat geçmiş hatalardan ders çıkartarak sağlam adımlarla yürümek işçi sınıfının doğru tavrıdır. Bizim bugün yapmamız gereken de budur. Bugünkü ortam sosyal-faşist sendika ağalarının istediği bir ortamdır. Çünkü "kurt bulanık havayı sever", sosyal faşistler de bir kurt gibi teker teker isim tesbit edip patronlarla anlaşarak devrimci işçileri işten atmaları için fırsat doğmuş oldu. İkinci olarak sosyal faşistlere karşı Maden-İş üyelerinin tümünün başlattıkları muhalefeti parçalamaya yarar. Bu da sosyal-faşistlerin işine yaramaktadır, çünkü onlarda devrimcilerin kendilerinden ayrılmasını ve bölümlikle de yerlerini sağlamlaştırmış olacaktırlar.

Devrimci Maden-İş'in başına çöreklenmiş reformist sendika ağaları yarın devrimci muhalefete izin mi verecektir. Söz ve karar tabanıdır ilkesini uygulayacak mıdır? Sözleşmeler de patronlarla anlaşamayacaktır? Bunların olacağını düşünmek olsa olsa hayal olur. Çünkü daha dün Maden-İş'de aynılarını söylüyordu. Bazı arkadaşlar Devrimci Maden-İş de aynısını yaparsa onları da terkederiz diyorlar. Yani her sene bir sendika değiştirme, bu çözüm neyi halledecek, hiç bir şeyi. Bir sendika ağasından diğerine, bir diğerinden başka birinin kuyruğuna takılmak yarasa yarasa ancak sendika ağalarının işine yarar. Yalnızca sendika ağalarının değil, aynı zamanda komprador burjuvazinin işine yarar. Çünkü işçilerin bölünmesini isteyen burjuvazidir.

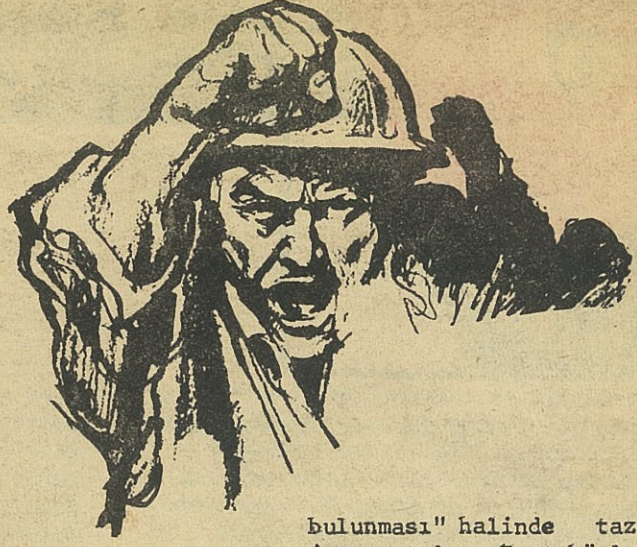
Maden-İş Üyesi İşçi Arkadaş,

Bugün en önemli görevimiz, Maden-İş'in başına çöreklenmiş sosyal-faşist çemberi kırmak için mücadele etmek, aynı zamanda mücadelemizi bölmeye çalışan reformist sendika ağalarının ve karşı-devrimci TİKP - Aydınlık oportünistlerinin oyunlarını açığa çıkararak, onları mahkum etmektir.

Geçmiş tecrübeler bize ışık tutmalıdır. Atacağımız her adımı dikkatli atmalyız. Bugün atacağımız yanlış adım sosyal-faşistlerin reformistlerin ve karşı-devrimci TİKP - Aydınlık oportünistlerinin güçlenmesine yarar, burjuvazinin işine yarar. Biz düşmanlarımızla koz vermemeliyiz. Bizim adımlarımız her zaman devrim mücadelesine hizmet etmelidir. Mücadelemizi geliştirmelidir. Çünkü "Böl, yönet" taktiğine her zaman burjuvazi başvurmuştur. Bugün de reformist sendika ağalarının yaptığı budur, onlar işçileri bölerek, yönetmeye çalışıyorlar. Bunlar karşısında kale gibi sağlam ve bir bütün olmalıyız, bizi bölmeye çalışan oyunları açığa çıkararak, yerle bir edelim.

MADEN-İŞ'TEKİ SOSYAL-FAŞİST ZİNCİRİ KIRALIM, REFORMİST DEVRİMCİ MADEN-İŞ'İ VE TİKP AYDINLIK KARŞI DEVRİMCİLERİNİN OYUNLARINI BOZALIM. YAŞASIN MADEN-İŞ ÜYESİ İŞÇİLERİNİN SOSYAL-FAŞİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARINA KARŞI MÜCADELESİ !..

İş Kanunu'nun 16.-17. maddeleri burjuvazinin baskı ve sömürü aracıdır



Çok kullanılan bir sözcük vardır. "Eşitlik". Evet bu kadar bol kullanılan bu sözcüğün ilginç olan yanı bir o kadar da bol anlamı olmasıdır.

Bu anlam kullanılabilecek sınıf-sal yapısına göre değişir. Haksızlığın ve eşitsizliğin olduğu yerde haksızlığa ve eşitsizliğe uğrayanın dilinde eşitlik sözü gerçek bir anlam kazanırken bu haksızlık ve eşitsizliğin çıkarlarına uygun düşenlerin dilinde bir sahtelikten gerçek durumun üstünü örtmeye yarayan bir maske keden öte bir anlam taşımaz.

Sömürünün dolayısıyla sınıfların ortaya çıkışından bu yana eşitlik de daima bu iki anlamda kullanılmıştır. Mesela kölelik zamanlarında o zamanın ufak devletlerinden birinin kanunlarında şu vardı. "Bütün vatandaşlar eşittir" Ama işin ilginçliğine bakın ki o zamanın emekçi sınıfı köleler vatandaştan sayılmıyordu. Zamanımıza dönecek olursak, bugün ülkemizde komprador burjuva ve toprak ağalarının anayasasına bakacak olursak bütün vatandaşlar mahkemeler önünde eşittir. Peki hepimizin hayat içinde gördüğümüz nedir? Elbette ki mahkemelerin kapısından esas haklı kim olursa olsun daima yoksulların "haksız" büyük zenginlerin haklı olarak çıktığıdır. Yani ne anayasada herkesin dilettiği gibi gezme seyahat etme hakkı vardır. Sağolsunlar bize çok büyük bir nimet bağışlamışlar ama ne yapalım ki paramız olmadığından, yaşamımızı ancak sürdürdüğümüzden böylesine büyük bir hakkı kullanamıyoruz. Evet bu hakta görünüşte bir eşitlik öyle bir eşitlik ki bu haktan yalnız zenginler faydalanabiliyor.

Gelelim günümüz Türkiye'sinde iş kanununun 16 ve 17. maddelerine. Bu maddeler komprador burjuva ve toprak ağalarının "eşitlik anlayışını" çok güzel bir şekilde gözler önüne sermektedir. Bu maddeler güya birbirinin karşıtıdır. Yani biri işverenin diğer işçinin çıkarını savunuyormuş! Maddeler daha önceden bildirmedi, işçi ve işveren arasındaki çalışma akdinin bozul-

ması hakkını içeriyor. Bu görünüşteki eşitliğin sahteliği daha maddelerin adına bakıldığında ortaya çıkıyor. Biri işçinin bildirimsiz (16) fesih hakkı, diğeri işverenin bildirimsiz fesih hakkı. (17) Sonuç; işçinin sokakta kalma hakkı, işsizliğin kol gezdiği bir düzende zar zor bir işe yerleşen bir işçi ne olursa olsun işini terketmez, çünkü terkettiğinde açlığa mahkumdur. Bu durumda 16. madde ayakları havada bir maddedir. Bunda baştan işçinin yararına olan hiçbir şey yoktur. İşçiye verdiği tek hak açlığa mahkum olmak hakkıdır. 16. maddenin bir bendi şöyledir. "a. Hizmet akdinin konusu olan işin yapılması sözleşme sırasında bilinmeyen ve işin mahiyetinden doğan sebeple işçinin sağlığı veya yaşayışı için tehlikeli olursa" Hele bakın öyle bir iş ki hastalık yaptığı hatta hayatı tehlikeye soktuğu halde sözleşme sırasında bilinmiyor. Hadi burası neyse ya böyle bir durum olduğunda yapılması gereken işvereni bu konuda derhal tedbir almaya mecbur etmek ve cezalandırmak değildir. Ama onlar böyle bir şeyi asla yapamazlar, çünkü düzen onların düzenidir. Ve yasalar onların çıkarlarına uygundur. Onlar bu yasayla işçilere şunu diyorlar. Ya hastalananın ölün ya da sizlere verdiğimiz bu işten çıkabilme nimetinden faydalanın, açlığa mahkum olun. Bu gün ülkemizde iş hastalıkları oldukça yaygındır ve giderek artmaktadır. İş hastalığına yakalanan işçilerimize verilen mükafat da işten atılmak olmaktadır. Oysa işverenin çıkarlarına, en uygun kanun olan 17. maddenin aynı bölümünde işçiyi ille de suçlayabilmek için yaptıklarına bakın şimdi. "İşçinin kendi kasdından veya derli toplu olmayan yaşayışından yahut içkiye düşkünlüğünden doğacak bir hastalığa veya sakatlığa uğraması halinde bu sebeple doğacak devamsızlığın ardi ardına üç iş günü veya bir ayda beş iş gününden fazla sürmesi" Burada işçiyi ille suçlu çıkarmak için kendilerini ne kadar zorladıkları mey-

dana çıkıyor. "Kendi kasdından hastalığa tutulmak veya sakatlanmak" Hangi kafa hangi mantık böyle birşey düşünebilir. İnsan herhangi bir başka şeyde kasıt yapar ama iş kendi kendini sakatlamak veya hasta etmeye gelince bu çok gülünç olmuyor mu? Ahlak ve iyiniyet kuralları bölümüne bakacak olursak şunları görüyoruz. (16. maddeden) "b. İşveren işçinin veya ailesi üyelerinden birinin şeref ve namusuna dokunacak şekilde sözler söyler veya davranışlarda bulunursa işten bildirimsiz çıkabilme hakkına sahiptir. "Burada işçilerin şeref ve namuslarına ne kadar önem verdikleri gözlerimiz önüne serilmektedir. Zaten onlar bugün okullarda okutulan ahlak kitaplarında da bundan farklı şeyler yazmıyorlar. Ahlak nutukları atmaktan pek hoşlanan bu karşı devrimci sınıfların ahlaksızlığı burada gün gibi açığa çıkmaktadır. Bugün patron veya usakları tarafından kendisine küfredilmeyen ne kadar işçi vardır. Bugün patronların kadınlarına kızlarına göz koymalarını onları kendi pıs emellerine alet edip hayatlarını mahvetmelerini yüreklerimiz yana yana görmüyoruz? "Ahlak" sözü bu ahlak düşmanlarının ağzında ne kadar da iğreti duruyor. Ahlaksızlıklarının bedelini ise işten çıkabilme hakkına tanımakla "ödüyorlar". 17. maddede bu bölümün karşılığı şöyle. "b. işçinin işveren yahut bunların aile üyelerinden birinin şeref ve namusuna dokunacak sözler sarfetmesi veya davranışlarda bulunması (her ne hikmetse kendi maddelerini biraz daha kabarıktı tutmuşlar) yahut işveren hakkında şeref ve haysiyet kırıcı asılsız ihbar ve isnatlarda

bulunması" halinde tazminatsız işten atılır. Evet böyle bir durumda işçiye ödedikleri işçiye çıkma hakkını tanımak, ödedikleri işi onu tazminatsız açlığa atmak. Bir de şunu görmek gerekir ki şeref namus maddesinde patronlarla işçilerin yaptıkları farklıdır. İşçiler yaptıkları onların kadınlarının kızlarının namuslarına göz dikmet değil onların baskı ve sömürüne karşı koydukları küfürlerdir genellikle.

Yine 16. maddeye dönelim" d. İşveren tarafından işçinin ücreti kanun hükümleri veya iş sözleşmesi şartları gereğince hesap edilmez veya ödenmezse" yani bize diyorlarki; onlara bunu ödemek de neymiş baktınız ücretiniz ödenmiyor buyurun çıkın gidin efendim. Evet bize gösterdikleri yol bu. Ücret denilen şey nedir zaten. Ancak yaşayabilmemiz (tabii yaşayıp ta onları daha zengin etmek için yoksa bızı aşındüklerinden değil) için verdikleri değil. Ve kar hırsı onları o kadar sarmıştır ki ücretlerinize bile göz dikmektedirler, emeğimizi sömürdükleri yetmiyor gibi güya işçi çıkarlarını savunan maddeye bakın diyorlar ki "biz istersek ücretlerinize de el koyarız, bunu nasıl mı öderiz, tabii size işten çıkma hakkını tanıyarak."

İşçi sınıfının kurtuluşu komprador burjuva ve toprak ağalarının yasalarıyla gerçekleşemez. Çünkü onların yasası kendileri içindir. İşçiler kendi yasalarını koyarak sömürden ezilmekten, ve horlanmaktan kurtulurlar. Bu da ancak iktidara sahip olmakla olur. İktidara da ancak silahlı halk savaşı yoluyla sahip olunabilir.

Devamı Sayfa 11'de

BÜTÜN ÇORAP İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!

Arkadaşlar!
Biz yıllardan beri Mahmutpaşa, Yeşildirek, Çağaloğlu'nda, Bayrampaşa'da gecemizi gündüzümüze katarak bir parça ekmeğe parası için çalışıyoruz, çorap işi yorucu ve tehlikeli bir iştir.

Arkadaşlar biliyoruz ki eskiden çorap işi 12 saat üzerinde idi. Sabah saat 8, akşam 7'e, akşam saat 7'den, sabah saat 8'e kadardı. Fakat patronların kurmuş olduğu Çorapçılar Derneği bunu değiştirdi ve 8 saat uygulamaya geçti. Fakat bu uygulama yamalı bir bohça gibi hergün bir yer söküldü. Bir baktık yine 12 saat çalışıyoruz. Bir baktık yine 8 saat çalışıyoruz. Fakat bu kez bohça başka türlü yamandı ve patronların derneği yeni karar almıştı ve bu karar da aynen şöyle idi:

KARARLAR

1 - 28/3/1977 tarihinde uygulamaya konulan 28/2/1977 gün ve 9. sayılı kararda belirtilen çalış-

ma şeklinde olduğu gibi 8 saatlik vardiya halinde iki vardiya olarak 16 saat çalışılacaktır. Bu çalışma şekline enerji kısıtlamasını telafi etmek için aşağıda belirtilen ilave çalışma uygulanacaktır.

a - Pazartesi günleri tam gün çalışılacaktır.

b - Pazartesi haricindeki diğer günlerde çalışma saat 23.00 ten saat 24.00'e kadar uzatılmıştır.

Bu yapılan ilavelerle birlikte haftalık çalışma 96 saatten 109 saate çıkarılmıştır.

c - Formacı ve burun dikici üyelerimiz saat 8.30'dan 18.00'e kadar çalışacaklardır.

2 - Yukarıda belirtilen çalışma şekline göre, hayat pahalılığı, asgari ücretlerin artması ve makinalarda kullanılan malzemelerinin fiyatlarının aşırı derecede artması nedenleri ile Fason Fiatları aşağıdaki gibi tesbit edilmiştir.

KARARLAR

1 - 28/3/1977 tarihinde uygulamaya konulan 28/2/1977 gün ve 9. sayılı kararda belirtilen çalışma şeklinde olduğu gibi günde 8 saatlik vardiya halinde iki vardiya olacaktır. Bu çalışma şekline enerji kısıtlamasını telafi etmek için aşağıda belirtilen ilave çalışma uygulanacaktır.

a - Pazartesi günleri tam gün çalışılacaktır.

b - Pazartesi haricindeki diğer günlerde çalışma saat 23.00 ten saat 24.00'e kadar uzatılmıştır.

Bu yapılan ilavelerle birlikte haftalık çalışma 96 saatten 109 saate çıkarılmıştır.

c - Formacı ve burun dikici üyelerimiz saat 8.30 dan 18.00'e kadar çalışacaklardır.

2 - Yukarıda belirtilen çalışma şekline göre, hayat pahalılığı, asgari ücretlerin artması ve makinalarda kullanılan malzemelerinin fiyatlarının aşırı derecede artması nedenleri ile Fason Fiatları aşağıdaki gibi tesbit edilmiştir.

Arkadaşlar, bir dernek nasıl oluyor da tek taraflı bir karar ile işçilerin çalışmalarını değiştiriyor, oysa esas çalışma hergün 8 saattir, bu patronların işçiler üzerindeki baskılarının açık bir örneğidir.

Yalnız bu kadar mı çorap işçilerinin % 90'ı sigortasız ve işyerlerinin çoğu sağlıksız, makina dişlileri açık her sene bir kaç arkadaş parmağını bu dişlilere kaptırıyor, tabii sigortası olmayan işçi hakkını aramıyor.

Birlik olarak pazartesi tüm gün çalışmayı ve cumartesi 3'ten sonra çalışmamayı ve patronların işçiler üzerinde olan baskısını atalım, sigorta, sendika hakkımızı alalım unutmayalım ki hak verilmez alınır.

İSTANBUL
Çorap İmalatçıları ve Formacıları
Esnaf ve Sanatkarları
DERNEĞİ

Babiali Cad. No. 54 Tasvire Han Kat 3
No. 31 Çağaloğlu - İstanbul
Tel.: 27 63 73

Arkadaşlar,
Patronlar, işçilerin örgütlü mücadelesinden korktukları için işçilerin toplanma yeri olan derneklere kayıt olan arkadaşları işten atıyorlar ve onlara gözdağı vermek istiyorlar, oysa onlar yanılıyor işçiler her zaman olduğu gibi yine kendi öz örgütü olan İstanbul Giyim İşçileri Derneği'nde toplanıp örgütlü mücadele verip bütün haklarını söke söke alacaktır.

- YAŞASIN BÜTÜN ÇORAP İŞÇİLERİNİN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!
- KAHROLSUN PATRON-AĞA DEVLETİ VE ONUN SÖMÜRÜCÜ SAHTE ÇORAPÇILAR DERNEĞİ!

İSTANBUL'DAN BİR GRUP
ÇORAP İŞÇİSİ



OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK

MIZRAĞIN UCU ÇU

Oportünizm ve inkarcılığın kökleri ta yenilgi sonrası döneme dayanır. Bugünkü tasfiyeci elebaşlar yenilgi sonrası dönemde bir dizi sağcı tezler geliştirme istikametinde ilerlediler. Bunlar o dönemde, ML harekete, onun çizgisine ve geçmişine güvensizlik ve inançsızlık duyuyor, fakat bunu açık bir tarzda da ifade edemiyorlardı. Sadece bir takım kesik sesler çıkartıyorlardı. Bu elebaşlardan bazıları kendi deyimiyle "sosyalist devrimi savuna yazarken" ve yenilgi karşısında karamsarlık ve yolgululuk içinde bocalarken, diğer bazıları da çok farklı olmayan bir durumdaydılar. Onlar içten içe İbrahim yoldaşa düşmanlık besliyor, tüm "felaketlerin" sebebi olarak onun çizgisini görüyorlardı. Bunun temelinde, yenilginin bu unsurların burjuva duygu ve emellerine de darbe vurması ve aynı zamanda buna tepki olarak bu duygu ve emellerin kabarması yatıyordu. Onlar geçmişini tahlil ederken, kendi olumsuzluklarını ve çıkmazlarını ML harekete malediyor onun geçmişine kelimenin tam anlamıyla yere batırıyor çıkartıyorlardı. Devrimci coşku, heyecan ve azimleri körelmiş, pasif, hantal tedirgin, ürkek ve sevsiz bir hale gelmişlerdi. Oslendikleri görevleri, memur zihniyetiyle ve angarya gibi yerine getiriyorlardı. Çünkü ML hareketin çizgisine içten içe şüpheyle bakıyor, gerçekte inanmıyorlardı.

Tasfiyeci elebaşlar ta o zamanlardan ML hareketin geçmişinin küçük burjuva olduğu yolunda görüşlere sahiptiler. ML hareketle aydınlık oportünistleri arasındaki nitelik farkını siliyor, ikisini bir kefeye koyuyorlardı. Halkın Kurtuluşu ve benzeri küçük-burjuva akımların etkisinde kalıyor, onların parti üzerine sağcı tezlerini tekrarlıyorlardı. Bu bakımdan bugün savundukları, dün savunduklarından özde farklı değildir.

Güçlüklerle karşılaştıkça sağcı tezlerle sarılma tasfiyecilerin belirgin bir özelliğidir. Bu onların küçük-burjuva entellektüel yapılarından ileri geliyor. Sözüm ona "bilimsellik" adına ML harekete hakim kılma-ya çalıştıkları mükemmeliyetçilik ve aydın gevezeliği olmuştur. ML hareket içinde devrimci coşku, canlılık ve heyecan yerine, pasifizm, gevşeklik, şekilsizlik ve bürokratik ruhunun yayıcıları olmuşturlardır. Onlar küçük-burjuva aydın yapının en berbat özelliklerini ML hareket içinde yansımalarının esas kaynağını oluşturmuşlardır. Oportünizm ve inkarcılık, bireyci, kariyerist, küçük burjuva aydın sınıfı temelinde dayanıyor. Onların entrikacılığına, tasfiyeciliğine temel olan da budur. Tasfiyeciliğin kara bayrağını açışları, hangi yolla olursa olsun oportünist görüşlerini ML harekete hakim kılma çabalarının doruğu idi. Yenilen ve iyice köşeye sıkışan küçük-burjuva aydınlarının kolladığı elverişli bir şartta gerici bir başkaldırışını temsil ediyordu. Bu aynı zamanda küçük-burjuva aydınlarının incinen gururunu tamir için öteden beri geçer saydığı yegane yoldu. Geçmişteki hizipçi elebaşların M-L harekette tahribata yolaçmalarında bunun önemli bir rolü olmuştur.

Geçmişteki hizipçi yakıncılık inkarcı-oportünistlerin günahlarının bir kefaretiydi. Onlar hizipçiliğe karşı ciddi ve tutarlı bir mücadele yürütmediler, aksine esas olarak tutarsız, liberal ve uzlaşmacı bir anlayışla yaklaştılar. Kimi zamanki "sekte" çıkışları ilkeliliklerinden değil, "incinen gururlarını tamir" gayretindendi. Hizipçi mevki düşkünlerinin bir kısım dürüst unsuru peşlerinden sürüklemelerinde bu etkili oldu. Şimdi bize "hizipçilik" çamuru fırlatmaları, hizipçiliğe, hizipçi, yakıncılığa ve içi boşalmış, porsunmuş unsurlara karşı tavrımızı bilen devrimci kadrolar için aldatıcı olamaz. Tasfiyeci baylar bu seviyesiz ve adi suçlamalarıyla kuyruk acılarını dindirmeye çalışıyorlar.

TAKLA ŞAMPİYONLARI

Dikkat edilirse tasfiyeci baylarımız parti meselesini geçiştirmek için akla karayı seçiyorlar. Meseleyi başka noktalarda odaklaştırmak için atmadıkları takla kalmıyor. Bu canalcı esas meseleden uzaklaşma gayret-

leri anlamlıdır. Çünkü bu konuda yazdıkça çu vallıyorlar. Ama biz onların bu meseleyi geçiştirme çabalarına izin vermeyeceğiz ve üzerine üzerine gideceğiz. Bugün bu mesele sa dece oportünist tasfiyecilerle aramızdaki bir mesele değil, genel olarak devrimci hareket içindeki en güncel ve önemli meselelerden biridir. Hatta birincisidir dersek mübalağa etmiş olmayız. Oysa tasfiyeci baylarımız bu meselede ölü sessizliği içindedirler.

Fakat bir takım "itiraf"larda bulduklarını da teslim etmek gerekir. Örneğin Partinin Yolu'nun kendi çıkardıkları 2. sayısında çoğunluğun kabul ettiği görüşler yerine kendi görüşlerini her türlü ilke ve disiplini ayaklar altına alarak ilan ettiklerini eleştirdiğimizde, "Partinin Yolu'nun ikinci sayısında yayınlanan değerlendirmede, konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendirmesi arasında çelişki var" diye yazmışlardı. Sonra bu yazdıklarını yuttular. Ama kâğıt kalın olduğu için boğazlarında kaldı. Şimdi o yazının çoğunluğun görüşünü dile getirdiğini iddia ediyorlar, ama bir yandan da geçmişte ML hareketin sözümona "I.Aşamada" olduğunu yazıyorlar. Va tam bir teorik keşmekeş içinde ML hareketin görüşlerinin programa temel teşkil etmediğini söylemediklerini belirtiyorlar. Hem sözümona "I. Aşamada" olduğunu söyleyeceksin hem de görüşlerin program düzeyinde olduğunu reddetmeyeceksin. Bunun adı da "marksist"bakış açısı olacak.

Tasfiyeci bayların "değerlendirmede konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendirmesi arasında çelişki var" diye yazmaları ne anlama geliyordu? Bu gelecek eleştirileri bastırma, törpüleme, küçük bir yanlışlık gibi gösterme çabasının ürünüydü. Onlar, "madem yayınlanan değerlendirme, çoğunluğun kabul ettiği doğru görüşleri içeriyorsa, konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendirme arasındaki çelişki nereden çıkıyor", diye sorulacağını hesap edemediler. Konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendirme arasında çelişki olması ne demektir? Cevabı gayet açık: Partinin Yolunda yayınlanan değerlendirme sunulan bakış açısı ve bundan çıkan kıstaslar H.Kurtuluşu vb. küçük-burjuva akımları ML görmenin bakış açısı ve kıstaslarıydı. Bunun çoğunluk ça benimsenmeyen oportünist ve inkarcı görüşlerin ta kendisi olduğunu belirtmeye bile gerek yok. Şimdi kalkıp "yayınlanan değerlendirme çoğunluğun görüşüne uygundu" diyebilme acemi bir pişkinlik örneğidir.

Bir sene önce, ML hareketin sözümona "I. Aşamada" olduğu el altından ortaya konulmaya çalışılırken, şimdi açıkça savunulmaya başlanmıştır. Bu, "I. Aşamada birden fazla ML gurup olur" vaazı ile birlikte ele alındığında H.Kurtuluşu ve benzerlerinin ML olduğu tezinin tam tekmil karşımızda olduğu görülür.

Tam tekmillğe yukarıya aktardığımız "masum" itirafı da eklediğimizde daha bir anlam kazanıyor. Eibette, ML hareketin görüşlerini program düzeyinde görülmezse, yani sözümona "I.Aşamada" olduğu ve bu aşamada birden fazla ML grup olabileceği tezleri piyasaya sürülürse küçük-burjuva akımları ML olarak değerlendiriyor demektir. Bunun "inceltmeye" gelir yani yoktur. Bu durumda kuşkusuz "konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun küçük burjuva değerlendirmesi arasında çelişki olur."

"ÖZORO KABAHAHATINDEN BOYOK"

Tasfiyeci baylar, "3 dünya teorisi" tartışmalarının aceleci, tepeden inmece ve yüzeysel olduğunu, tam Partinin Yolunda kendi oportünist görüşlerini yayınladıkları sırada ilan ettiler. Onlar bu fikirlerini önceden de, hatta "3 dünya teorisi'nin tartışılması esnasında da taşıyorlardı. Bunun temelinde yatan, bu karşı-devrimci teoriyi laf ta reddetmek, ama birçok tezinin vb. gibi yaf talar altında tartışmayı erteleme, çözümü çıkmaza sokma, muğlaklık ve kafa karışıklığı körükleme çabaları, daha önce de belirttiğimiz gibi oportünizmin direncini temsil ediyordu.

Bu çabalar, özellikle "3 dünya teorisi"ni açıkça savunan oportünist ve inkarcı bir elebaşıda somutlaşıyordu. Fakat oportünist çabalar iflas ettirildi ve oportünizmin direnci kırıldı.

"Derin ve kapsamlı araştırma", "yüzeysel ve aceleci olmama" gibi örtüler ardına gizlenen ve "3 dünya teorisi" tartışmasının "yüzeyselliğinden", "aceleciliğinden", "tepeden inmeciliğinden" ilk dem vuruşun altında "3 dünya teorisi"ni savunma yatıyordu.

Daha sonra, "3 dünya teorisi'nin yüzeysel tartışıldığı, tepeden inmecilik yapıldığı iddialarını tasfiyeci baylar tekrar piyasaya sürmeye başladılar. Ama bunu hakim kılamadılar. Bu seferki çıkışlarının temelinde de oportünizm, özellikle de "bloksuzluk hareketi"nin anti-emperyalist bir niteliğinin olduğu şeklindeki görüşleri yatıyordu. Bu görüşlerinin tartışmaya açılmasını sağlamaya çalıştılar. Fakat başarılı olmadılar. Bu "3 dünya teorisi"ni yeniden tartışılm demekten başka birşey değildi. Tasfiyeci baylar aynı zamanda H.Kurtuluşu ve benzeri küçük burjuva akım ve hiziplerin saldırılarına göğüs geremiyor ve onların etkisinde kalıyorlardı. Küçük-burjuva akımlarda bize "3 dünya teorisi"ni yüzeysel reddettiğimiz suçlamasını yöneltiyorlardı.

Tasfiyeci bayların "3 dünya teorisi"ni yüzeysel tartışıldığı, tepeden inmecilik yapıldığı üzerine "özeleştir" ise parti meselesi tartışması sonucu, oportünist görüşlerini hakim kılamadıkları, bunu gerçekleştirmek için sinsi yollara başvurdukları dö neme rastlar. Bu "özeleştirin" temelinde yatan yine oportünizm, özellikle de parti üzerine oportünist ve inkarcı görüşleriydi. Onlar "3 dünya teorisi"nin yüzeysel vb. şekilde tartışıldığı söylemelerinin yanısıra, parti meselesinde yüzeysel tartışıldığı ileri sürüyor ve oportünist görüşlerini özümletme yolu öneriyorlardı.

Tasfiyeci gazetenin 43. sayısında "tasfiyeci bayların ezici çoğunluğunun da katıldığı tespit budur" şeklindeki bir ifadeyle bizim bu oportünist manevrayı desteklediğimiz, izlenimi yaratılmak istenmiş. Bunun gerçekle hiçbir ilişkisi yoktur. Biz daima, "3 dünya teorisi"nin yüzeysel tartışıldığı vb. gibi örtülerin altından oportünizmin boy gösterdiğini somut olarak gösterdik ve bu tür iddiaların muğlaklık, güvensizlik yayma amacına hizmet ettiğini savunduk. En son ise, tasfiyeci bayların "özeleştir" adı altında ortaya attıkları pespaye görüşlerin gerçek niteliğini, amacını su yüzüne çıkartarak, oportünist tertip ve manevralarını teşhir ettik.

"3 dünya teorisi nin yüzeysel tartışıldığı iddialarının ardında "bloksuzluk hareketi"nin anti-emperyalist bir yönü olduğu görüşü daima varolmuştur ve bugün de vardır "bloksuzluk hareketi"ni savunduklarını söylediğimizde tasfiyeci baylar hoşımla ayağa kalkıyor; "haşa", "küstah yalancı", "siyasi acizler" vs. diyorlardı. Tasfiyeci gazetenin 43. sayısında yazdıkları bu nitelendirmelerin, gerçek muhataplarını ortaya koyuyor. Tasfiyeci gazetenin 41, 42. sayılarında da, "bloksuzluk hareketi"ni savunduklarını söylediğimiz için galiz küfürler savunan tasfiyeci baylar her ne hal olmuşa 43. sayı da sunları yazıyorlar:

"Yukarıda da belirttiğimiz gibi, 'Bloksuz Dünya Teorisi' değil, ama 'bloksuzluk hareketi'nin tanlı ve ona karşı tutumumuz (bu ikisinin çok farklı olduğu açıktır. Birisinde sistemleşmiş bir teori, diğerinde bir tahlil ve tutum belirleme sözkonusudur) sorunu bir süre belirsiz kaldı. Bazı yoldaşlar 'bloksuzluk hareketi'nin zayıf ve istikrarsız da olsa anti-emperyalist bir yönü olabileceği, bunu araştırmak gerektiği şeklinde eğitim taşıyorlardı (abc)."

.....
"...tasfiyeci şefler 'bloksuz dünya teorisi'ni savunmak gibi özde "3 dünya teorisi"ni savunmaktan farklı olmayan bir suçlamada bulunuyorlar. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu ifade yoldaşların

ÇUVALA SİĞMAZ

taşıdıkları hatalı eğilimi adlandırma-
da kullanılamaz; çünkü aralarında bü-
yük fark mevcuttur." (abc).

Oportünizmin itirafı ancak bu kadar olur. Tüm yumuşatma ve inceletme gayretlerine rağmen baylarımız "bloksuzluk hareketinin anti-emperyalist bir niteliği olduğunu" savunduklarını açıklıyorlar. Ama bir yandan da bu konuda ML harekete sinsice çamur atmaktan da geri durmuyorlar. Bu konuda ML hareket için de bir kargaşa olduğu izlenimi yaratmaya çalışıyorlar. Böyle bir kargaşa, ML harekette de değil, baylarımızın kafasında. Çünkü kafalarının içi burjuva ideolojisinin her türlü pisliğiyle doluydu. "Bazı yoldaşlar" dediği kendilerinden başkası; yani bir avuç iflah olmaz oportünist-inkarcıdan başkası değildir. "Bloksuzluk hareketi"nin anti-emperyalist bir yönü olduğunu savunduklarını söyleyecekleri yerde "bazı yoldaşlar" böyle eğilimler taşıyordu şeklinde bir ifade kullanmaları tam bir "incelik" ve kıvranış eseri. Böyle "eğilimler" taşıyan "bazı yoldaşlar" kimdir baylar? Sizden başkaları mı? Bu kanıksanmış bayagi yöntemlerle zevahiri kurtarabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

Tasfiyeciler oportünist elebaşlar, "Bloksuzluk hareketi"ni emperyalizme darbe vurduğunu, anti-emperyalist bir nitelik taşıdığını ve desteklenmesi gerektiğini, natta Türkiye'nin "Bloksuzluk hareketi"ne katılması talebini ileri sürmek gerektiğini savunuyorlardı. Onlar bu ML düşmanı görüşlerini ML harekete hakim kılmaya yeltendiler.. Halkın Birliği'nde ilan etme girişiminde bu lundular. Buna da sözümona "çoğunluk görüşü" olarak yapmaya çalıştılar. Ama bu gerici çabaları boşa çıkarıldı. Emellerine nail olamadılar. Bize savdukları küfürler işte bu kuyruk acısının ürünüdür.

Yukarda alıntılarda dile getirilen görüşler, demagojinin en son harikası olarak nitelendirilebilir. Baylarımız "bloksuz dünya teorisi"ni değil ama, "bloksuzluk hareketi"ni savunuyorlarmış ikisi arasında büyük fark mevcutmuş. Birisinde sistemleşmiş bir teori, diğeri ise "bir tahlil ve tutum de lirlenme" sözkonusuymuş. Sanki çocuk kandırıp avutuyorlar. Hayır baylar, sadece kendinizi kandırıyorsunuz. "Bloksuzluk hareketi"ni savun destekle, onun anti-emperyalist bir niteliği olduğunu belirt, arkasından da "bloksuzluk teorisi" çok farklı, başka bir şeydir de, Buna kargalar güler. Sanırsanız baylarımız da yaptıkları demagojinin pek ustaca olmadığını, sanatlarına gölge düşürdüğünün farkını dadırlar.

"Bloksuzluk teorisi" nereden çıkıyor? Bu, "bloksuzluk hareketi"ni tahlil ve ona karşı tutum belirlemeden ayrı bir şey midir? Tasfiyeciler baylar ayrı olduğunu iddia ediyorlar. Bu yüzden de "Bloksuzluk teorisi" sistemleşmiş bir teoridir ("bloksuzluk teorisi" bir teoridir gibi üzumsuz bir lafın süsü bir biçimi), bizinkisi ise bir tahlil ve tutum belirlemedir" diyorlar. Böylelikle kendilerini "bloksuzluk teorisi"ni savunmaktan kurtarmış oluyorlar. Buna özürü kabahatinden büyük" denir ancak.

Tasfiyeciler baylar halen "bloksuzluk teorisi"ni sinsice bir tarzda savunma talihsizliğine sahiptirler. Bu, onların "bloksuzluk teorisi"ni savunmak başka, "bloksuzluk hareketi"ni savunmak başkadır. İkisi çok farklıdır" şeklindeki görüşlerinde ifadesini buluyor. Ne dir bu "büyük farklar"? Demagoji yapacakları na bunu açıkça ortaya koymalıydılar. O zaman kitleler ve peşlerinden sürükledikleri dürist unsurlar bunların gerçek suratlarını göreceklerdir. Tasfiyeciler çeryana kapılan tüm dürist unsurlar, bu "büyük farkların" ne olduğunu tasfiyeciler elebaşlardan sormalı, açık ve net cevap istemelidirler. Bayların bukelemon gibi nasıl renkten renge girdiğini göreceklerdir.

**FEODALİZMİN TASFİYESİ ANCAK
MDHD İLE MÜMKÜNDÜR.**

Tasfiyeciler oportünistler ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı ile ilgili olarak, tas-

fiyeciler gazetesinin 43. sayısında da belirttikleri gibi, prusya yolunun, feodalizmi tasfiye yolu olduğunu savunuyorlar, prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye edeceğini söylüyorlar. Bunun sa toprak devrimini ortadan kaldırmadığını ve kaldırmayacağını iddia ediyorlar.

Onlar öteden beri prusya yolundan gelişen kapitalizmi, emperyalizm olgusu dışında ele almış, değerlendirmiş, niteliği konusunda doğru kavrayışı özümlememişlerdir. Hiçbir dogmatiklerin ortaya çıkmasının öncesinde onlar böyle görüşleri ileri sürüyor ve genel olarak kapitalizmin komprador nitelikte olduğunu, emperyalizmle bağı dışında ele alınamayacağını kabul etmek zorunda kalmışlardı. Onlar şimdiye kadar açık olarak prusya yolundan feodalizmin tasfiye olacağını savunmamışlardı. Şimdi ise bazı "açık kapı"ları kullanarak bu anti-marksist görüşlerini açıktan savunur hale gelmişlerdir. Halkın Birliği'nin bu konudaki görüşü ilk sayısında açık olarak ilan edilmiştir.

"Türkiye devrimi, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların hakimiyetini yıkmayı ve tasfiye etmeyi hedef almış milli ve demokratik karakterde, halk devrimidir. Bu kuvvetler yıkılmadan hiçbir toplumsal ve millî gelişme söz konusu olamaz. Ve bu kuvvetleri ancak proletarya öncülüğünde millî demokratik halk devrimi tasfiye edebilir." (H.Birliği sayı 1)(abc).

Evet, biz feodalizmin tasfiyesinin ancak devrimle, MDHD ile olacağını; prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye edemeyeceğini savunuyoruz. H. Birliği'nin sayıları karıştırılırsa bunun birçok örneğine rastlamak mümkündür. Örneğin "Aydınlik Eleştirisi"nin sonuç bölümünde komprador kapitalizmin gelişmesi ve feodalizmin çözülüşü belirtildikten sonra şu ortaya konuyor:

"Feodalizmdeki bu değişimin emperyalizm ve komprador kapitalizmine rağmen değil, onlarla birlikte gerçekleştiğini; dolayısıyla emperyalizmin ve komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye gibi bir amaç ve rolünün olmadığını gösterdik." (Halkın Birliği sayı, 13) (abc).

Ama tasfiyeciler baylar bugün prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye etmek gibi bir rol oynadığını açıktan savunuyorlar.

Onların en eğlendirici görüşleri ise prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye ettiği durumda toprak devriminin geçerliliğini kaybetmeyeceğidir. Tasfiyeciler gazetesinin 43. sayısında şu satırları okuyoruz:

"Toprak devrimi ise o şartlarda ortadan kalkmaz, fakat önemi nispi olarak azalır."

.....
"Feodalizmin bütünüyle ortadan kalktığı şartlar ilerde gerçekleşse bile toprak devrimi gündemden kalkmaz, ancak nispi önemi azalır."

Bu görüşler, TİKP oportünistlerinin, "millî bağımsızlık merkezi görevdir ama toprak devriminden taviz vermemiz söz konusu değildir" şeklindeki görüşleri kadar pespaye bir niteliğe sahiptir. Hem kalk komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye edeceğini savun, hem de feodalizmin böylece "tasfiye" edildiği şartlarda, Toprak devriminin gündemde kalacağından, sadece nispeten öneminin azalacağından dem vur. Marksizmin zır cahili veya kötü bir demagog olmadan savunulmayacak bu görüşe aslında tasfiyeciler baylarda inanmıyorlar. Sadece anti-marksist görüşlerinin ka ba bir süsü olarak dükkanda bulundurma ihtiyacı duyuyorlar. Bu o kadar doğrudur ki, bazı tasfiyeciler baylarımız Partinin Yolu'nun 3. sayısında yayınlanması için hazırladıkları yazıda ne söylüyorlar:

"Prusya yolunun, Amerikan yoluna üstün gelmesinin anlamı şudur: Ekonomide feodalitenin, iç başkalaşım yoluyla

kapitalizme dönüşümü esas olarak tamamlanmıştır. Yani, artık büyük feodal toprak mülkiyetinin köylülere toprak dağıtım yoluyla parçalanmasıyla Amerikan yoluna geçişin şartları bütün ekonomideki büyük toprak mülkiyeti dikkate alındığında kalmamıştır. Feodalizm, artık bu gelişmeye temel teşkil edemeyecek niteliktedir, esas olarak tasfiye olmuştur." (abc).

Bilindiği gibi "Amerikan yolu", köylü usulü hal tarzı; yani feodalizmin toprak devrimiyle tasfiye yoludur. Yukarda dile getirilen görüşler ise yoruma yer bırakmayacak kadar açıktır. Daha net bir ifadeyle anlatılan şudur: "Prusya yolunun, Amerikan yoluna üstün gelmesi feodalizmin tasfiye olması demektir. Yani, büyük feodal toprak mülkiyetinin köylülere toprak dağıtım yoluyla parçalanmasıyla Amerikan yoluna geçişin şartları kalmamıştır. Bir başka ifadeyle feodalizmin köylü usulü halledilmesinin, toprak devriminin şartları kalmamıştır."

Büyük toprak mülkiyetinin köylülere toprak dağıtım yoluyla parçalanmasıyla Amerikan yoluna geçişin şartlarının kalmadığını söylemek; toprak devriminin şartlarının kalmadığını söylemekten başka bir şey değildir.. Sadece onun başka bir ifade tarzıdır. Yukarıki pasaj aslında çok daha geniş bir eleştiri konusudur. Ama biz şimdilik şu kadarını belirtmekle yetinelim.

Bu durumda tasfiyeciler gazetesinin 43. sayısında yazılan "feodalizmin bütünüyle ortadan kalktığı şartlar ilerde gerçekleşse bile toprak devrimi gündemde kalkmaz" sözleri kötü bir sahtekârlık örneği olmuyor mu?

Pehriz ve Lahana Turşuları

"Bu şartlarda (iki çizgi ortaya çıktığı şartlarda) Marksist-Leninist çizgiyi örgütten tasfiyeye yönelir. Bu tasfiye, oportünistlerin iknası yoluyla değil, kadroların iknası temelinde, oportünizmin tasfiyesi yoluyla gerçekleştirir." (Tasfiyeciler Gazetesine, s.41).

"Tasfiyeciler bir örgütteki görüş ayrılıkları iki ayrı çizgi haline dönüşür dönüşmez ayrılığı zorunlu görmekteyizler. Onlara göre örgüt Marksist-Leninist olsa da, oportünist olsa da sonuç değişmez." (Tasfiyeciler Gazetesine, s.41).

"Biz ilkelerimizi 24 saatte değiştirmiyoruz." (Tasfiyeciler Gazetesine, s.41).

"Tasfiyeciler hizip ise, örgüt içi mücadelede hiçbir ilke hiç bir kural tanımamaktadır." (Tasfiyeciler Gazetesine, s.41).

"Tasfiyeciler hizipçiler gizlilik konusunda da tam bir sorumsuzluk içindedirler. Hareketin sırlarını ulu orta yaymak, belgele ri ulu orta açıklamak, isim açıklamak gibi bir sürü meselede gizliliği ağır şekilde ihlal etmişlerdir." (Tasfiyeciler Gazetesine, s.41).

"Tasfiyeciler hizbin peşine giden tüm dürist devrimcilerle sesleniyoruz: Arkadaşlar yanlış bir yolda gidiyorsunuz. Gittiğiniz yol proletaryaya değil, karşı-devrime hizmet yoludur. İyi düşünün, örgüt içi mücadele iyi araştırın ve kavrayın." (Tasfiyeciler Gazetesine, s.42).

"Tasfiyeciler hizbin dikkatini çeken bir özelliği de, idolojik ve siyasi tükenmişliğidir. Bu durum onların örgütsel menşevizm anlayışlarıyla birleşince, ortaya akıl almaz durumlar çıkmaktadır. Legal ve illegal alanların birbirine karıştırılarak, legalizme batılması bunun sonucudur." (Tasfiyeciler Gazetesine, s.42).

**ÖZÜ AYNI, SÖZÜ AYNI
MARKSİST-LENİNİST HAREKETİN ÇİZGİSİNE
SALDIRILARIN MAYASI AYNIDIR.**

"Tasfiyeciler hizbin anlayışı özetle şudur: Aynı koşullarda, aynı eylemleri küçük

Devamı Sayfa 11'de

H. Kurtuluşunun
«Bütünlüklü
Çizgisi»

OPORTÜNİZM YIKILACAK, DEVRİMCİ KADROLAR PARTİNİN YOLUNDA YÜRÜYECEKTİR

Halkın Kurtuluşu parti ve birlik meselesinde baştan beri anti-Marksist bir mevzide durmuş ve sürekli zikzag çizmiştir. Fakat hiç bir zaman bu meseleye ilişkin özelleştirmesi yapmamıştır.

Halkın Kurtuluşu yazarları bilindiği gibi ilk başlarda Aydınlik revizyonistlerini proleter devrimci olarak değerlendirip, onunla parti kurmak için yoğun bir çaba harcamışlardır.

Halkın Kurtuluşu yazarları, bu çabalar boşa çıktıktan sonra Aydınlik'a "veryansın" etmeye başladılar. Fakat bu kof bir yaygara ve laf dalasıydı. Çünkü Halkın Kurtuluşu yazarlarının oportünizme karşı mücadele etme yeteneği yoktu. Revizyonizmle uzlaşma çizgisi izleyen küçük burjuva bir akım zaten Aydınlik revizyonistlerine karşı tutarlı bir mücadele yürütemezdi.

Halkın Kurtuluşu yazarları daha sonraları soyut ilke laflarına sarıldılar. Bol bol ilkedem vurularına rağmen, ortada ilke namına birşey yoktu. Yani "ilke" çağlıkları Halkın Kurtuluşu yazarlarının ilkesizliklerinin kaba bir örtüsüydü. Onlar genel laf yığınlarıyla birlik sorununa müthiş çözümler getirdiklerini sanıyorlardı. Oysa ülkemiz ve devrimine ilişkin bir dizi meselede, ya anti-Marksist çözümler getiriyor veya hiçbir şey söylemiyorlardı. Görünüşte keskin laf yığınlarından ibaret genel propaganda ve ajitasyonla tekkeyi ayakta tutmaya çalışıyorlardı. Onların sistemleşmiş genel bir siyasi çizgisi yoktu. Halkın Kurtuluşu'na damgasını vuran belirsizlik ve muğlaklıktı. İşte böyle bir durumda Halkın Kurtuluşu yazarları birlik meselesine ilişkin olarak şunları yazıyorlardı:

"Hiçbir siyasi hareket, kendisini birleşmenin merkezi değerlerini de kendisine katılacak unsurlar olarak görme bön-lüğüne düşmemelidir. Hiç bir siyasi hareket diğerlerinden nitelik bakımından üstünlüğe sahip olduğunu iddia etmemelidir." (Proleter Devrimcilerin Birliği Yolunda Engelleri Aşalım, s.21).

Bu satırların yazıldığı dönem, Halkın Kurtuluşu yazarlarının Aydınlik revizyonistlerine karşı mücadele etme yeteneğine sahip olmadığı gerçeği iyice ortaya çıkmıştı. Halkın Kurtuluşu yazarları siyasetçilik, göstermelik alçakgönüllülikle süslü kof birlik çağlıklarıyla gözlerden gizlemeye çalışıyorlardı. Birlik meselesine böylesine ilkesiz yaklaşım elbetteki, ilkesiz yalpalamaları da beraberinde getirecekti. Nitekim Halkın Kurtuluşu yazarları yukarıki sözleri hiç söylememiş gibi, kendilerini parti "çekerdeği" ilan etmekten geri durmadılar. Böyle bir olgunluk seviyesine ulaştıklarını, yani birleşmenin merkezi olduklarını vaazettiler.

Bu objektif bir temele dayanmayan boş bir böbürlenme olduğundan "çekerdek" kısa süre sonra kırıldı. Halkın Kurtuluşu yazarları "çekerdek" olduklarını savunamaz hale geldiler. Ama, "Biz onu o manada söylemiştik, her hareket kendisini böyle nitelenebilir" türünden demagojiye sarılmadan da yapamadılar.

Halkın Kurtuluşu yazarları, birlik meselesinde sürekli Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisini gözlerden gizlemeye, tüm hareketlerin geçmişinin küçük burjuva olduğu safatasını yaymaya çabaladılar. Onlar Marksist-Leninist hareketin genel siyasi çizgisinde ifadesini bulan, üzerinde birliğin gerçekleşeceği temel olan somut ilkelere, "birliğin köstekleri" olarak nitelendiler. Oysa Marksist-Leninist bir çizgi vardı ve Marksist-Leninist hareketin bu çizgide ifadesini bulan ülkemiz ve devrimine ilişkin temel meselelerdeki ilkeleri ortaya koyup, birliğin bu ilkeler üzerinde gerçekleşebileceğini vurgulaması doğrudur. Soyut ve boş "ilke" çağlıkları atmanınca devrimci kitlelerin ve kadroların bilincini karatma, onları aldatma gayretinden başka bir anlamı yoktu. Halkın Kurtuluşu'nun yaptığı ise buydu.

"ŞEKİLSİZLİK" VAAZLARININ ŞEKLİ

Halkın Kurtuluşu yazarlarının parti meselesine ilişkin görüşlerinin en dikkat çekeni "şekilsizlik" teorisiydi. Buna göre 1970'lerdeki bölünmeler şekilsizdir. Bu dönemdeki gruplaşmalar belli bir sınıfsal muhtevaya ve ideolojik-siyasi içeriğe sahip

değildir, yani çeşitli gruplar arasında nitelik farkı yoktur. Ve yine Halkın Kurtuluşu yazarlarının görüşüne göre "şekilsizlik" teorisi, "işçi sınıfı hareketinin gelişmesinin ilk yıllarında, istisnasız bütün ülkelerde kaçınılmaz olarak yaşanan bir gelişmedir".

Geçmişteki bölünmelerin "şekilsiz" olduğu ve çeşitli siyasi akımlar arasında nitelik farkı olmadığı görüşü anti-Marksist ve kaba inkarcı bir görüştür. Çünkü geçmişteki bölünmelerin belirli bir sınıfsal muhtevası olduğu gibi, belirli ideolojik-siyasi içeriği de vardı. Bu bölünmelerin o tarihi şartlara özgü bir şekli olduğu hiçbir biçimde reddedilemez. Tüm grupların nitelik bakımından farklılığı olmadığı da doğru değildir. Geçmiş Marksizm-Leninizmin ışığında düzgün bir şekilde tahlil edilirse, Marksist-Leninist hareketle revizyonist, oportünist ve küçük burjuva maceracı akımlar arasında, köklü bir farklılık olduğu görülecektir. Marksist-Leninist hareketin platformunun oluşumu zaten Marksizm dışı ve düşmanı akımlara karşı mücadele içinde gerçekleşmiştir. Halkın Kurtuluşu yazarları bu gerçeği "İbrahim Kaypakaya o dönemde Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenmişti" demagojisiyle karartmaya çalışıyorlar. Bu onların inkar edilemeyecek kadar yalın bir gerçeğin karşısında ezilişlerini ifade ediyor. Marksist-Leninist hareketle o dönemde çeşitli revizyonist, oportünist, küçük burjuva akımlar arasında nitelik farkı olmadığı iddiası, en başta Marksist-Leninist harekete ve onun çizgisine kaba bir saldırı olmasının yanısıra, revizyonist, oportünist ve küçük burjuva akımların Anti-Marksist çizgilerini aklamak anlamını taşıyor. O dönemde revizyonist, oportünist ve küçük burjuva akımlarla Marksist-Leninist hareket arasında nitelik farkı olmadığı iddiasının başka bir anlamı yoktur. Oysa yüzeysel bir değerlendirmeye bile o dönemde TİP, Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, PDA revizyonistlerinin platformuyla Marksist-Leninist hareketin platformunun arasında derin nitelik farkı görülebilir. Bu akımlarla Marksist-Leninist hareket arasındaki farkın nitelik farkı olmadığını söylemek, inkarcılığa sapmadan mümkün olmaz. Küçük burjuva maceracı akımlarla Marksist-Leninist hareket arasındaki fark açısından da benzer şeyleri söyleyebiliriz. Küçük burjuva maceracı akımlar bazı meselelerde Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, PDA, TİP revizyonist ve oportünistlerine muhalefet ederlerken ideolojik olarak onlardan esas olarak kopmuş değillerdi. Bu "muhalefet" Marksist-Leninist değil, küçük burjuva temelde bir muhalefetti. Küçük burjuva maceracılığın ideolojik gidasını modern revizyonizmden alıyordu. Küçük burjuva maceracıları pasifizme karşı çıkarırken, modern revizyonizm tarafından körükleniyorlardı. Geçmişte bu akımlarla, Marksist-Leninist hareket arasındaki farkı bir kalemde silmek ancak modern revizyonizmin işine yarayabilir.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının geçmişte küçük burjuva akımlarla Marksist-Leninist hareket arasındaki nitelik farkını büyük bir çabayla silmeye çalışmalarının temelinde geçmişlerini temize çıkarma, en azından olağan gösterme yatıyor. "Şekilsizlik" teorileri bunun için gereklidir. Onlar bu sözümona teoriyle ve onun tüm ülkeler için geçerliliğe sahip olduğu saçma iddialarıyla bir ülkede Marksist akımın küçük burjuva akımların proleterliğe "dönüşmesi" sonucu doğduğu savatmasını vaazetmiş oluyorlar. Bu "teori"yi evrensel olduğu iddiasıyla ortaya getirmek, bir ülkede Marksizmin yeni girdiği dönemde bölünmelerin "şekilsiz" olduğu, dolayısıyla ülkemizde de 1970'lerde böyle olduğunu savunmayı beraberinde getiriyor. Bu ise 1970'leri, geçmişte kabaca reddederek Marksizmin yeni girdiği bir dönem olarak göstermek bir yana, o dönemdeki küçük burjuva akımların gelişmenin o evresine uygun düşen olağan bir olgu olarak ele almayı ifade ediyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarına göre 1974'lerden sonra Marksizmi kavrayış daha derinleşmiş bir duruma gelince, küçük burjuva bir akım sözümona "özelleştirmeyi" yaparak nitelik değiştiriyor ve Marksist oluveriyor. Zaten Halkın Kurtuluşu yazarlarının reklam ettiği geçmişin özelleştirisi denen

şeyler karıştırılırsa bu anlayış net bir şekilde görülebilir. Bu durumda "geçmişin özelleştirisi", tekkeyi ayakta tutabilmenin basit bir aracı oluyor. Çünkü "özelleştirme", Marksist-Leninist çizgiyi benimsemenin ve izlemenin değil, anti-Marksist çizgiyi süslemenin; geçmişteki küçük burjuva maceracılığını ülkemizde Marksizmin gelişiminde kaçınılmaz olarak yaşanan "bir aşama" olarak göstermenin bir aracı olmaktan öte bir anlam taşıyor. Yani Marksizm-Leninizmin Marksist-Leninist çizginin etkileri küçük burjuva temelde yüzeysel etkenler olarak kalıyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarının "geçmişin özelleştirme" sinin, nitelik değişikliği anlamını taşıyıp taşımadığını özü burada yatmaktadır. Geçmişin küçük burjuva maceracılığını, Marksizmin ülkemizdeki gelişiminin sözümona "ilk dönemine" özgü, "kaçınılmaz olarak yaşanan bir gelişme" olarak göstermek, başka türlü değerlendirilemez.

ŞEFİK HÜSNÜ'NÜN AKLANIŞI

Halkın Kurtuluşu yazarları 50 yıllık geçmişini değerlendirme konusunda da oportünist yalpalamalar göstermişlerdir. Bugün geldikleri noktada ise bununla ilgili ciddi bir özelleştirme yapma ihtiyacı duymamışlardır.

Halkın Kurtuluşu yazarları Şefik Hüsnü'yi önceleri birtakım hataları olmasına rağmen Marksist-Leninist olarak değerlendiriyorlardı. Onlara göre TKP'nin revizyonist hale gelmesi 1946 yılına rastlıyordu. Şu sözler Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışını özlü bir şekilde dile getiriyor:

"Şefik Hüsnü'nün yönetimi altında TKP, pek çok olumlu ve devrimci yanına rağmen, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine bağlı olmasına (abç) revizyonizme ve Troçkizme karşı olmasına rağmen, Türkiye devriminin yolunu aydınlatamadı, devrimin öncüsü bir parti haline gelemedi.

Partinin hatalarından da yararlanarak, yıllardır parti içinde yaşayan revizyonizm burjuvazinin saldırılarının iyice yoğunlaştığı 1946 yılında parti yönetimine hakim oldu (abç)" (Proleter Devrimcilerin Birliği Yolundaki Engelleri Aşalım, s.9).

Görüldüğü gibi, Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'nin uluslararası komünist hareketin genel çizgisine bağlı olduğu söyleniyor ve revizyonizmin Partiyeye 1946 yılında hakim olduğu vaazediliyor. Bunun anlamı, 1946 yılına kadar TKP'nin bir dizi hatalarına rağmen, esas olarak Marksist-Leninist olmasıdır. Kuşkusuz Şefik Hüsnü içinde benzer bir değerlendirme geçerlidir. TKP'nin yönetimine 1946 yılında revizyonistler hakim olduğuna göre, daha önce Marksist-Leninistlerin hakim olduğu, dolayısıyla Şefik Hüsnü'nün Marksist-Leninist olduğu söylenmiş oluyor.

Oysa bunun gerçekle hiçbir alakası yoktur ve Mustafa Suphi yoldaşın katledilmesinden sonra 1946'ya kadar Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'nin izlediği oportünist çizgiyi gözden gizlemek, Marksist-Leninist göstermek demektir. Halkın Kurtuluşu yazarları, bugün bu yazdıklarını unutmış görünerek, "50 küsur yıllık oportünizme" sözümona veryansın ediyorlar.

"ŞEKİLSİZLİK"TEN, "PARTİ İNŞA BLOKU"NA

Halkın Kurtuluşu yazarlarının ilkesiz birlik anlayışlarının en açık göstergesinden biri de "proletarya partisini inşa bloku" girişimidir. Onların Marksist-Leninist temel ilkelerini devrimci tarzda savunmak temelinde "parti inşa bloku" kurma önerisi ilkesizdi, çünkü bunun hangi çizgi üzerinde gerçekleşeceği meselesi muğlak bırakılmış, daha açıkçası hiç sözkonusu edilmemişti. Halkın Kurtuluşu yazarları "önce blok kurulum, çizgi sonra ortaya çıkacaktır" görüşünün şampiyonluğunu yapıyorlardı. Onlar Marksist-Leninist bir çizginin varlığını inkar ediyor, herşeyin kendileriyle başladığı anlayışıyla hareket ederek zaten bunu vaaz ediyorlardı. Marksist-Leninist hareketin reddettiği "blok" önerisi, Halkın Yolu yazarlarının o zaman dillerine doladıkları "dönem tahlili" denen şeyin sakatlığından anti-Marksistliğinden kaynaklanıyordu. Hal-

kın Kurtuluşu yazarları "hiçbir hareket (Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu) içinden hiçbiri tek başına devrimimizin temel meselelerini çözemez ve parti görevini omuzlayamaz" anlayışını savunuyor, örnek olarak kendilerinin tek başına milli meseleyi çözemeyeceklerini söylüyorlardı.

Marksist-Leninist hareketin, birliğin ancak ortaya konmuş Marksist-Leninist ilkeler üzerinde gerçekleşeceğini ve parti görevini tek başına omuzlayabileceğini vurgulaması Halkın Kurtuluşu yazarları tarafından kof gürlütle "birliğin engellenmesi" olarak nitelendi. Onlar Marksist-Leninist hareketin reddetmesi üzerine Halkın Yolu yazarları ile "blok" kurma yolunda hararetli çabaları giriştiler. Bunu Marksist - Leninist hareketi tecrit etme gerici tekkeci manevrasının aracı haline getirmeye çalıştılar. Fakat ilkesiz birlikler çökmeye mahkum olduğundan, "parti inşa bloku" adı verilen ilkesiz birliktir çok kısa sürede çöktü. O zaten doğmadan ölüme mahkum olmuştu. "Parti inşa bloku" manevrası devrimci kadroları ve kitleleri aldatma, onların bilincini karartma ve kafalarında sahte izlenimler uyardırma amacını taşıyordu ve Halkın Kurtuluşu yazarlarının tekkeci çıkarları koruma gayretinin bir ürünüydü. "Parti inşa bloku" önemi ve onun muhtevası Halkın Kurtuluşu yazarlarının parti konusunda Leninist öğretilerden ne kadar uzak bir noktada bulduklarını ve Menşevik bir anlayışa sahip olduklarını gösteriyordu. Onlar "blok" manevrasını halen haklı ve doğru göstermeye çalışarak, bugün de anti-Leninist mevziden ayrılmadıklarını vurgulamış oluyorlar. Parti çeşitli akımların federasyonu değildir. Onun tek Marksist-Leninist çizgisi olur ve parti içinde anti-Marksist grupların, hiziplerin ve çizgilerin ortaya çıkmasına ve barınmasına izin verilemez.

"PARTİ İNŞA BLOKU"NDAN "BÜTÜNLÜKLÜ ÇİZGİ"YE.

Halkın Kurtuluşu yazarları, "parti inşa bloku" manevrasından sonra bugün, "bütünlüklü çizgi" reklamına başladılar. Onlar, artık Marksist-Leninist bir çizgi oluştuğunu, bunun da "bütünlüklü" adını verdikleri çizgileri olduğunu söylüyorlar. Tarihi kendileriyle başlatma anlayışı burada da kendisini gösteriyor. Kaldı ki, sözkonusu çizgileri, "bütünlüklü" değil, eklektiktir. Onlar Marksist-Leninist hareketin çok önceleri ortaya koyduğu bazı doğruları anti-Marksist anlayışlarının süsü olarak oraya buraya serpiştirerek sözümüne çizgi oluşturmuşlardır. Pratikte yaptıkları ise aktarmacılık ve kaba kopyacılıktır. Halkın Kurtuluşu yazarları Marksizm-Leninizmi ülkemiz somut pratiğine yaratıcı bir tarzda uygulamak yerine, genel laf yığınları düzmeye, çeşitli ülkelerin tecrübelerini olduğu gibi aktarmaya pek meraklılar. Fakat böyle yöntemlerle devrimci kadroların ve kitlelerin yolunu aydınlatacak doğru siyasetler ortaya koymak mümkün değildir. Yalnızca bir dizi genel doğrular tekrarlanır durur, ama somut pratiğe gelindiğinde bunların hiçte yol göstericiliği olmadığı görülüyor. Çünkü o tekrarlanan genel doğrular özünde kavranmamıştır.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının alelacele

ortaya "bütünlüklü çizgi" atmaları, tabandaki devrimci kadroların artan muhalefetini boğmak, onları anti-Marksist çizgilerinin uysal bir esiri yapmak amacını taşıyordu.

Onların "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmelerinin özünde de bu yatmaktadır. Halkın Kurtuluşu yazarları "Üç Dünya Teorisi"ne karşı olmayı, anti-Marksist çizgilerinin paravanası yapmaya çalışmaktadırlar. Bu yadırgatıcı değildir. Çünkü birçok küçük burjuva akım aynı yöntemi benimsemektedir. Onlar "Üç Dünya Teorisi"ni reddetme yaftası altında, kendi anti-Marksist çizgilerini Marksist göstermeye çabılıyor, devrimci kadroların gücünü boğmaya çalışıyorlar. Böylesi akımlar aslında uluslararası komünist hareketin genel çizgisine karşıdır.

Örneğin "Partizan" hizipçilerini ele alalım. Bunlar "Üç Dünya Teorisi"ni toptan reddedelim" yaftası altında, küçük burjuva maceracı çizgilerini şirin göstermeye, anti-Marksist teori kırıntılarını çok bilmiş

edayla Marksist göstermeye çalışıyor, "sol" gevezeliği Marksizm-Leninizm yerine koymaya gayret ediyorlar. Onlar sözümüne Lin Biao'ya karşı olmak adı altında, başta AEP gelmek üzere Marksist-Leninist partilere ve uluslararası komünist harekete çamur atıyorlar. İki süper devletin dünya halklarının baş düşmanı olduğu yolunda dünya komünist hareketinin doğru tespitine, "oportünist", "Üç Dünya Teorisinin etkisi", "Lin Biao'cu Troçkizmin kalıntısı" vb. diyerek hayasızca saldırıyorlar. Aslında onların Lin Biao'ya "saldırıları" da kendi maceracı, Troçkist anlayışlarını perdelemek amacını taşımaktadır.

Fakat bu hizipçilerin vazettikleri anti-Marksist görüşler yeni değildir ve Avrupa'da bazı küçük burjuva gruplar tarafından da savunulmaktadır. "Partizan" hizipçilerinin yaptığı aslında birtakım rötüslerle bu görüşleri kopya etmektir. Federal Almanya'da "Akıma Karşı" (Gegen Strömung) adlı küçük grup, Batı Berlin'de "Batı Berlinli Komünist" adlı yayın organı çıkaran ve Batı Berlin'de ayrı bir komünist partisi kurulmasını savunan küçük bir grup ve ayrıca bazı daha küçük yerel gruplar "Üç Dünya Teorisi"ni toptan reddetme", Lin Biao'nun revizyonist Troçkist görüşlerine karşı çıkma yaftası altında, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine sinsice saldırıyor ve bu çizgiye ters anti-Marksist çizgilerini keskin pozlarda tek doğru çizgi gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu grupların bölücü faaliyetleri hiçbir desteğe sahip değildir ve onlar tecrit olmuşlardır.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının "Üç Dünya Teorisi"ne karşı çıkışları ve Marksist-Leninist hareketin genel siyasi çizgisine "Üç Dünya Teorisi'nin etkileri" diye saldırarak, "sol" gevezeliğe sapmaları benzer bir özellik ve öz taşımaktadır.

Geldikleri bu noktada, gelişim sürecine kabaca bir göz atış, Halkın Kurtuluşu yazarlarının birlik meselesini her dönemde küçük burjuva tekke çıkarlarının bir aleti yaptığını gösteriyor. Halkın Kurtuluşu yazarları hiçbir zaman birlik meselesine ilişkin doğru bir çizgi izlememiş, ilkesiz, faydacı yalpalamalar içinde debelenmişlerdir. Onların grup çıkarlarını her şeyin üstünde tutan bu siyasetleri, birlik üzerine bol nutuklarına rağmen birliği kösteklemiş-

tir. Onlar birlik çizgileriyle birliğin engeli olmuşlardır. Çünkü her zaman doğru çizgiyi benimsemeyen ve bu çizgide birleşmekten yan çizmiş, sahte alternatifler inşa etmeye girişmişlerdir. İnşa edilmeye çalışılan bu sahte alternatiflerin baş hedefi, tüm dürüst devrimcilerin Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesi önüne barikat kurmaktır.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının bugün var-güçleriyle reklam ettikleri "bütünlüklü" çizgileri de aynı amaca hizmet ediyor. Onlar bugün "birlik olacaksa bu bütünlüklü çizgimizde olur" diyorlar. Fakat bu çizginin anti-Marksist özü bugünden ortaya çıkarılmıştır. Birlik geçmişin Marksist-Leninist mirasını red ve inkar temelinde gerçekleşemez. Aksine geçmişin Marksist-Leninist temeli üzerinde yükselen Marksist-Leninist çizgi üzerinde gerçekleşecektir. Bugün tüm dürüst devrimcilerin Marksist-Leninist çizgide birliğin önündeki engel oportünizm ve inkarcılıktır. Oportünizm ve inkarcılık parti meselesinde mükemmeliyetçilikle süslü kendiliğindenlik vaazetmekte, Marksist-Leninist harekete, onun çizgisine ve geçmişine can havliyle saldırıdadır. Sahte alternatifler, suni barikatlar kurmak ve bu yapılmadan mümkün olamaz. Fakat geçmişin Marksist-Leninist temelleri, red ve inkar edilerek doğru bir çizgi izlenemez. Bu bakımdan "bütünlüklü çizgi" reklamı kof ve boştur, köksüz bir ağaç gibidir. Böyle sahte alternatiflerin, suni barikatların ömrü uzun olamaz, kısa süre sonra iflas eder. Halkın Kurtuluşu yazarlarının "bütünlüklü çizgi"sinin sonunda şimdiden görülmektedir.

TÜM DEVRİMCİ KADROLAR PARTİNİN YOLUNDA YÜRÜYECEKTİR.

Devrimci kadrolar bir süre önce, Halkın Kurtuluşu yazarlarının birlik üzerine nasıl sahte alçak gönüllü vaazlara başvurduklarını, "iyiniyet" gösterilerine giriştiklerini, sorumluluklarına müdrük pezlar takındıklarını yakından izlediler. Bugün birlik üzerine sahte nutuklar bu bakımdan aldatıcı olamaz. Birlik üzerine sahte vaazlar, göz yaşartıcı laf yığınları düzmekle ve bunları bol bol tekrarlamakla birlik yanlısı olunamaz.

Tüm dürüst devrimcilerin birliği mutlaka gerçekleşecektir. Bu Halkın Kurtuluşu yazarlarına rağmen olacaktır. Bu birliğin temeli 1972'lerde ortaya konmuş ve bu güne uzanan süreçte derinleştirilmiştir. Tüm dürüst devrimcilerin Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesi, tek parti çatısı altında toplanması önüne kurulan tüm barikatlar aşılacaktır. Çünkü geçmişin Marksist-Leninist temellerine ve Marksizm-Leninizmin bilimsel gerçeğine, ülkemiz devriminin somut pratiğine uygun yegane, doğru çizgi, Marksist-Leninist hareketin İbrahim Kaypakkaya yoldaş tarafından ortaya konmuş ve bugün daha da geliştirilmiş çizgisidir. Parti bu çizgi üzerinde yükselcektir. Küçük burjuva gruplar ve hiziplerin anti-Marksist çizgileri peşinde bilinçleri karartılan, enerjileri parçur edilen devrimci kadrolar için tek doğru çıkış yolu tek keleri parçalayarak, bu çizgide birleşmektir. Partinin ışıklı yolunda yürümek bunu gerekli ve zorunlu kılıyor.

HALKIN BİRLİĞİ, ERZİNCAN AVCILAR KÖYLÜLERİ İLE KONUŞTU

"Emekçi halkımızın bu düzeni yıkacağına inanıyorum,"

Bugün komprador patron-ağa devletin halkımız üzerindeki baskıları gün geçtikçe çoğalmaktadır. Kendi yasalarında deprem felaketlerine yardımcı olacaklarını yazıyorlar. Ama ne yazık ki yardım safsatası altında kendi ceplerini doldurmaktadırlar. Birçok örneklerini yer yer gördük. Bununla ilgili olarak Erzincan'ın Avcılar Köyünde olan deprem, halka büyük zararlar verdi. Bu sorunlarını köylüler bizlere anlattılar.

HB - Adınız Soyadınız ? Kaç yaşındasınız ?

- İ.G. yaşım 30.

HB - Ne zaman bu deprem oldu ?

- 6 ay önce. Ve arada bir devam ediyor.

HB - Köyünüzde kaç hane var ?

- Köyümüzde 500'e yakın hane bulunmaktadır.

HB - Köyünüzde olan deprem sizlere ne gibi zararlar verdi ?

- Deprem köyümüzün tüm halkına zarar verdi. Maddi kaybımız çok fazla oldu. 15 kişi kadar yaralandı. Evlerin tümü yıkık. Bu durumda bizlere herhangi yardım gelmemiştir. Biz bu yarı yıkık eski evlerimizde oturuyoruz. Ama yine de büyük tehlikeler oluyor. Geçen günlerde yarı yıkık olan evlerden biri yıkıldı iki kişi yaralandı. Köyde zengin olanların bir kaç tanesi paralarıyla kendi evlerini yaptılar çoğumuz ise yarı yıkık evlerde oturmaya devam ediyoruz. Çünkü elimizde bir şey yok.

HB - Sorunlarınızı gerekli yerlere bildirdiniz mi ve nasıl dayandı ?

- Eyet bildirdik ama bir sonuç alamadık. Tüm kapılar sura-

tımıza kapandı.

HB - Devleti nasıl buluyorsunuz ?

- Devleti nasıl bulalım. Bir, ayuç komprador patron-ağanın devleti, hizmetinde onlara yapıyor. Bu düzenle biz kurtulamayız. Bugün bu devlet yalnız yardım değil, ekmeğimizin gazımıza kadar olan her şeyimize zam yapıp kendilerinin rahatını sağlamak istiyorlar. Ama ne yazık ki bu böyle olmaya devam etmeyecektir. Hergünkü baskıları, terörleriyle halkın karşısında gerilemektedirler.

H.B. Devrimci mücadelenin haklılığına inanıyorsunuz ? Devrimcilere diyeceğiniz varmı ?

- Emekçi halkımız bir gün bu düzeni yıkacağına inanıyorum. Devrimcilerden isteğim doğru bir parti etrafında toplanmalarını H.

B. Marksist-Leninist çizgisi etrafında birleşmeleridir. Ancak kurtuluşumuz Marksist-Leninist hareket saflarında birleşmekle olur.

HALK GECESİ

- Slayt
- Sergi
- Ozanlar
- Konuşmalar

Yer: Tepebaşı Gazinosu (İstanbul)
Tarih: 20 Ekim 1978 (Pazar)
Saat: 12.00 - 16.00

GÜNEY DERGİSİ'NE AÇIK MEKTUP

Parti meselesi acilen çözümü gündemde olan bir mesele olarak karşımızda. Bugün bu mesele üzerine soyut ve boş laf yığınlarıyla yaklaşamayız. Salt iyi niyetli "arzular", içeriksiz "birlik" söylemleri dün olduğu gibi bugün de meselenin çözümüne hiç bir katkıda bulunamaz. Parti meselesi herşeyden önce meseleye doğru bir bakış açısını, geçmişin düzgün bir değerlendirilmesini ve bugün varılan noktanın berrak bir tahlilini kapsıyor. Bunlar yapılmadan veya bu meselelerde doğrular benimsenmeden, sağlıklı bir çözüme ulaşmak sadece bir hayaldir.. Meseleye ilişkin yanlış, anti-marxist yaklaşımları ve görüşleri mahkum etmekte ancak temelde gerçekleşebilir birşeydir.

Sizin meseleye yaklaşımınız önemli ölçüde belirsizlik, muğlaklık ve yanlışlar taşıyor. Sözgelimi geçmişin değerlendirmesine ilişkin görüşlerin ortaya konduğu yazıda TKP/ML hareketini 12 Mart döneminde "genel hatlarıyla komünist olan biricik çizgi" olarak nitelerken, aynı sayıda Parti Bayrağı'nın İbrahim Kaypakaya'nın görüşlerini eleştiren yazısına verilen bir cevapta, "Bu dönemde uluslararası Marksist-Leninist anlayışına en yakın olan ve Marksizm-Leninizm'den en fazla etkilenen hareket küçük burjuva grup olmasına karşı TKP/ML idi." deniliyor. Bu iki değerlendirme arasında bariz fark vardır. Çünkü bir hareketin Marksist-Leninist olması, Marksist-Leninist bir çizgiye sahip olması ayrı, Marksizm-Leninizm en yakın ve Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenen olması ayrı birşeydir. Çeşitli küçük burjuva akımlar içinden biri de diğerlerine oranla Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenen olabilir. Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı TKP/ML hareketini THKO ve THKP-C ile aynı kefeye koyup küçük burjuva bir akım olarak nitelemesinin yanısıra, onun o dönemde Marksizm-Leninizmden diğerlerine nazaran daha fazla etkilendiğini de belirtiyor. Elbette bu, TKP/ML hareketinin Marksist-Leninist çizgisini, Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenen küçük burjuva bir çizgi olarak gösterip, onun THKO ve THKP-C gibi küçük burjuva maceracı akımlardan nitelik farkına sahip olmadığını safatasına haklılık kazandırmak çabasının bir ürünüdür. Halkın Yolu da çıkarken yayınladığı platformda geçmişin değerlendirmesine ilişkin görüşlerini koyarken, TKP/ML hareketini TİHKP ile birlikte, THKO ve THKP-C den "Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenenler" olarak ayırıyor ve bu şekilde nitelendiriyordu. Kısacası, TKP/ML hareketinin komünist bir siyaset olduğu tespitinizle, Parti Bayrağı'na verilen cevapta geçen "Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenen hareket" nitelmesi birbirleriyle çelişmekte, ve tutarsızlık örneği olmaktadır.

Doğru olan şudur ki, TKP/ML hareketi o dönemde THKO ve THKP-C gibi küçük-burjuvama ceracı akımlardan temelden farklıydı. Bu farklılık, onun ana hatlarıyla Marksist-Leninist bir çizgiye sahip komünist bir hareket olması ifadesini buluyordu.

1974'den sonraki gelişimi değerlendirmenizde tutarsızlık içindedir ve yanlış bir bakış açısının ürünüdür. Sözgelimi, 74 sonrası dönemde Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun Aydınlık'ın dümen suyuna girdiğini belirtiyor ve sonradan bu koroya Halkın Birliği'nin katıldığını söylüyorsunuz. Ayrıca Halkın Birliği'nin geçmişin Marksist olmayan değerlendirmesi ve eleştirisi temelinde, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu ile bir likte Aydınlık çevresindeki saçıcı gruplaşmanın bir parçası olduğunu ekliyorsunuz. Bu doğru değildir. Bizim o dönemde geçmişini değerlendirmemiz bir dizi muğlaklık barındırıyordu ve geçmişin esas yönünün ne olduğu belirsizlik içinde bulunuyordu. Bu üzerimizdeki sağ oportünist ve inkarcı etkilerin ürünüydü. Fakat ne var ki, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu gibi geçmişin küçük burjuva ilan etmiyor ve Aydınlık'a "proleter devrimci" payesi verip, onunla proletarya partisi kurmak için bir çaba içinde bulunmuyorduk ve bulunmadık. Bu görmek isteyen her yüz için açık bir gerçektir. 1974'den sonraki dönemde Halkın Birliği ile, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nu aynı kefeye koymanız, 1972'lerde komünist bir çizgi olduğu tespitinizle taban tabana zıt bir durum arz ediyor. Çünkü 1974'lerden sonra Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu küçük burjuva temelde Marksizm-Leninizmden Marksist-Leninist hareketten etkilenmeleri sonucu bazı

genel doğruları tekrarlamalarına rağmen, bir programa temel teşkil edecek Marksist-Leninist görüşler bütününe sahip değillerdi. Fakat aynı şeyi Halkın Birliği için söylememiz mümkün değildir. O dönemde Halkın Birliği hata ve zaaflarına rağmen geçmişin Marksist-Leninist temellerine dayanan ve geçmişte ortaya konan Marksist-Leninist çizgi üzerinde yükselen programa temel teşkil, edecek görüşler bütününe sahipti. Halkın Birliği yeni, yepyeni bir siyaset değil, geçmişteki Marksist-Leninist hareketin doğrudan bir devamıydı ve bugün de öyledir. 1972'lerde komünist bir çizginin olduğunu söylemeniz ve TKP-ML hareketini THKO ve THKP-C gibi hareketlerden bu temelde ayırmanızla, 1974'den sonraki dönemde Halkın Birliği'ni, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu ile aynı ke feye koymanızın bağdaşır bir yanı yoktur. Bu meseleye yaklaşımda doğru ve sağlam bir bakış açısına sahip olmadığınızı gösteriyor

Benzer şeyleri, Devrimci Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Partizan ve Tasfiyeciler oportünistlerin "proleter devrimci çizgi"ye sahip oldukları yolundaki son derece yanlış tespit ve anlayışınız içinde söylemek mümkün. Hatta "proleter devrimci çizgi"yi o denli ucuzlatıyorsunuz ki, ortayolcu akım ve "gruplar içinde de komünist çizgiler bulunmaktadır" diye yazıyorsunuz (Ekz. Güney, Sayı.10, s.10). Bu, ortayolcu akımlar nezdinde modern revizyonizme verilen pirim niteliğindedir. Söz konusu tespitiniz ilkesiz ve faydacı bir anlayışı yansıtmaktadır. Öyle görülüyor ki, revizyonist ve oportünist çizgilerle Marksist-Leninist çizgi arasındaki derin farkı ve kalın sınırı henüz kavrayamamışsınız ve bunları ayırtma yeteneğine sahip değilsiniz. Bu aynı zamanda burjuva ve revizyonist ideoloji ile bağlarınızı koparamamış olmanız net bir göstergesidir.

Çeşitli revizyonist, oportünist akım ve gruplara "proleter devrimci" payesi atfederek, mavi boncuk dağıtmanın proletaryaya ve onun devrim davasına hiçbir yararı yoktur ve olamaz. Bugün ülkemiz Marksist-Leninist bir çizginin henüz oluşmadığı, çeşitli Marksist grupların olabileceği bir dönemde yaşamıyor Aksine böyle bir çizginin var olduğu, proletarya partisinin kuruluş döneminde yaşıyor. Marksist-Leninist genel siyasi çizginin oluştuğu şartlarda birden fazla Marksist-Leninist akım veya hareket olamaz. Çünkü birden fazla Marksist-Leninist çizgi olamaz. Oysa sizin anlayışınız bunun tam tersidir. Size göre birden fazla ve çeşitçeşit Marksist-Leninist çizgi olabilir. Çeşitli küçük burjuva oportünist akımları "proleter devrimci" olarak nitelenebilirsiniz zaten başka türlü mümkün olamazdı. Birden fazla Marksist-Leninist çizgi olur anlayışınız, çürük, anti-marxist bir anlayıştır.

Geçmişle ilgili değerlendirmenizin sağlam bir bakış açısına dayanmadığı şuradanda bellidir ki, geçmişte TKP/ML hareketinin çizgisinin esas olarak komünist olduğunu söylemenize rağmen, daha sonra bu çizginin ne olduğuna hiç değinmiyorsunuz. Ne olmuştur bu çizgi? Yok mu olmuştur? Böyle birşeyi savunmak Marksist-Leninist hareketin yok olduğunu savunmak demektir. Oysa bunun gerçeğe bir alakası yoktur. Çünkü bugün Marksist-Leninist hareket, İbrahim Kaypakaya yoldaşın ana hatlarıyla ortaya koyduğu, bugüne uzanan süreçte geliştirilip, derinleştirilen Marksist-Leninist çizgi üzerinde yükseliyor, yaşıyor ve mücadele ediyor. O, bugün geldiği noktada, proletarya partisini kurma adını atma göreviyle karşı karşıyadır. Saflarından oportünist ve inkarcılığı, tasfiyeciliği temizlemesi, Marksist-Leninist hareketi bu görevle daha bir zorlu şekilde karşı karşıya getirmiştir.

Parti meselesiyle ilgili görüşleriniz somutta bir anlam ifade etmeyen bir "temenni" olmasının yanısıra, küçük burjuva oportünist çizgilerle, Marksist-Leninist çizgi arasındaki; küçük burjuva akımlarla, Marksist-Leninist hareket arasındaki nitelik farkını yok farzeden, gözlerden gizlemeye hizmet eden bir nitelik taşıyor. Dolayısıyla, küçük burjuva akımların ve çizgilerin aklanmasına hizmet ediyor.

Parti meselesiyle ilgili olarak çizdiğiniz karamsar bir tablodur. Sizin tablonuza bakıldığında görülen grupçuluğun kaos ve kargaşasıdır; oportünizmin güçlülüğüdür; bir birini yiyen, birbirinin gözünü oymaya

çalışan "proleter devrimci" akımlardır. Oysa sizin görmediğiniz veya görmek istemediğiniz Marksist-Leninist hareket ve onun çizgisidir. Böyle olduğu için de, karamsar bir kargaşa tablosu çizmeniz doğaldır.

Biz mükemmel olduğumuzu söylemiyoruz. Ancak ileriye Marksist bir iyimserlikle, güven ve inançla bakıyoruz. Hatalarımızı ve zaaflarımızı ortaya koymaktan çekinmediğimiz gibi, hata yapmaktan da korkmuyoruz. Hata ve zaaflarımızı yoketmeye açar ve onarılması çok güç hata yapmaya çalışıyoruz.

Günümüzü değerlendirmenizde, Arnavutluk'ta parti öncesi gruplar dönemini bugünkü şartlara adapte etme eğilimi bariz bir şekilde görülebiliyor. Bu da gerçeği Marksizm-Leninizmin ışığında tahlil etme yerine, kafadaki subjektif düşüncelere uydurma gayretini ifade ediyor.

"Grupların tasfiyesi, grupların olabildiğince eylemde birlik yapmalarıyla rayına oturacak ve hızlanacaktır. "Birlik" diye bir grubun diğerlerini kendine katılmaya çağırması, birliği hızlandıran birşey değil, tam tersine aynı grupçu anlayışın bir tezahürüdür." (Güney, Sayı 10, s.14), diye yazıyorsunuz. Bunları yazdıktan sonra "üçlü ittifak" üzerine söylediklerinizin hiç bir anlam ve değeri kalmıyor. O konudaki eleştirileriniz aynen bu anlayışınız için geçerli olmuyor mu? Sizin yukarıdaki paragrafta dile getirdiğiniz anlayış, Halkın Kurtuluşu'nun "Proleter Devrimcilerin Birliği Yolundaki Engelleri Aşalım" adlı broşürde yazdıklarının kaba bir tekrarıdır. Fakat onun görüşü kendine göre daha tutarlı bir görünüm arz ediyordu. Çünkü geçmişte 3 hareketi de küçük burjuva olarak değerlendiriyor, daha sonra hatalarını aşma yoluna girdiklerini; "proleter devrimci olma yolunda olduklarını" dile getirerek sizin yukarıda söylediklerinizin neredeyse kelime kelime benzerini getirerek söylüyordu. Oysa siz, geçmişte Marksist-Leninist bir çizgi olduğunu söyleyerek, bugün yukarıki anlayışı ortaya getiriyor, çeşitli küçük burjuva akımlara "proleter devrimcilik" atfediyorsunuz.

"Birlik" konusundaki görüşlerinize de aslında tam bir belirsizlik hakimdir. Çünkü neyin, hangi çizginin üzerinde birlik olacağına herhangi bir cevap vermiyorsunuz. Bu konuda hiçbirşey söylemek veya söyleyememek "birlik" üzerine sözleri içi boş, anlamsız bir hale getiriyor. Birlik meselesinde tayin edici olan ideolojik-siyasi çizgidir. Çünkü ilkeli birlik Marksist-Leninist bir çizgi üzerinde gerçekleşecek birliktir. Oysa siz bunu tamamen bir yana itip "eylemde birlik"i tayin edici bir mevziye koyuyorsunuz. Ve size göre "eylemde birlik" her derdin devası, her yarının ilacı oluyor. Fakat bugün sorun ancak şöyle konabilir: Birlik Marksist-Leninist bir çizgi üzerinde sağlanacaksa, o halde tüm dürüst devrimciler Marksist-Leninist hareketin çizgisinde birleşmelidir. Çünkü birliğin hangi çizgi üzerinde gerçekleşeceğinin belirsiz olduğu, Marksist-Leninist bir çizginin ortada olmadığı bir dönemde yaşıyoruz. Kaldı ki, öyle olduğunu bir an farzetsek dahi, doğru Marksist-Leninist çizgi, "eylemde birlik"le yaratılabilecek birşey değildir.

Yukarıdaki alıntıda ortaya koyduğunuz anlayış; "Amerikayı yeniden keşfetme" anlayışıdır. Bu nitelime, bugün "Marksist-Leninist bir çizgi" yaratmaya çalışanların durumuna uygundur. "Amerikayı yeniden keşfetme" çabası günümüz şartlarında boş ve yararsızdır. Yapılması gereken "Amerika'nın keşfedildiğini" kabul etmektir. Bu yeni bir olgu değildir. 1972'lerden beri geçerlidir. "Amerikayı yeniden keşfetme" çabasında olanlar; ancak revizyonizmi ve oportünizmi yeniden keşfedebilirler.

Grupçu anlayış, yanlışlarda ve yanlış çizgide ayak diremek, doğruları ve doğru çizgiyi kabul etmemekte ısrarlı olmaktadır. Tüm dürüst devrimciler tek parti çatısı altında toplanacaktır. Küçük burjuva oportünist grup ve hizipler yıkılacaktır. Bu elbette bir anda ve hemen gerçekleşmeyecek; nispeten uzun bir süreci kapsayan yoğun ideolojik-siyasi, mücadelenin bir ürünü olacaktır. Fakat bu, "partinin kuruluşu, tüm dürüst devrimcilerin doğru çizgide birleştirilmesinden sonra olur" anlamına gelmediği gibi, böyle bir tez Marksizm-Leninizme, parti üzerine Marksist-Leninist öğretilere taban tabana zıt olur.

Gürman 78 Tatbikati milli zulmün bir parçasıdır

Faşist diktatörlüğün terörü memleketimizin dört bir yanında, hayatın her alanında tüm şiddetle esmektedir. Faşist terörün bir ahtapot gibi kollarını uzatmadığı yer kalmamıştır. Bir yandan sömürü daha da katmerleşip dayanılmaz bir hal alırken, diğer yandan kitle katliamları, işkenceler olağan hale getirilmiştir.

Hayatın her alanında yansıyan ve dozunu artıran faşist terör kendisini Kürt milleti üzerinde de göstermektedir. Son günlerde sık sık yapılan Askeri Tatbikatlar Kürt milleti üzerinde yoğunlaşan milli zulmün bariz örnekleridir; katliam provalarıdır.

Hakkari'de yapılan senaryosu oldukça açık hazırlanmış "Kanatlı 78 Tatbikati"ni ardından 11 Ekim'de Siirt'in Şırnak bölgesi Akkemer köyündeki "Gürman 78 Tatbikati" izledi. Elbetteki bu tatbikat ne ilki nede sonuncusuydu. Yıllardır izlenen milli zulmün politikasının bir devamıydı. "Gürman 78 Tatbikati" deneme sahnesine konulmuş ve her zamanki gibi senaryonun yazarları olan yüksek rütbeli subaylar, generaller emirleri zevkten dört köşe seyretmişlerdir. Soykırım provası bittikten sonra yöredeki halkın evlerine baskınlar düzenlenmiş, yoksul köylüler dayak, küfür ve çeşitli insanlık dışı yöntemlerle karşılanmışlardır.

Bu tatbikatların yıllardır ezilen Kürt milletinin yaşadığı yörelerde yapılması neyi hedeflediğini açık seçik ortaya koymaktadır. Ecevit hükümeti bu katliam provalarını sessizce onaylamakta, içişleri bakanı tatbikatları savunurken, kargaşaları güldüren açıklamalarda bulunmaktadır. CHP'den tatbikatlara karşı çıkan kısık ses, onun milli baskıya karşı olduğunu değil, sade-

ce biçimine karşı olduğunu gösterir.

Ne tuhaftır ki, (gerçekte hiç te tuhaf değildir) demokratik üzerine mangaldan küll bırakmayan, köşe yazarlarından, M-L adına gürültü koparan bilim um oportünistlere ve de "45 milyon halkın" birliği için didinen TİKP karşı-devrimcilerine kadar birçokları bu milli zulüm örnekleri karşısında bir suskunluk veya geçişirme tavrı içindedirler.

Milli zulme karşı hayatın her alanında protesto sesini yükseltmeyenlerin, bu doğrultuda mücadele etmeyenlerin Marksist-Leninistliklerinden önce yurtsever-demokratlığından şüphe duyulmalıdır.

Kürt milliyetçisi akımlarda, faşist diktatörlüğün milli zulmünün Kürt proletaryası ve ezilen halkında haklı olarak bıraktığı derin nefreti Türk proletaryası ve ezilen halkına karşıda yaygınlaştırmaya çalışarak iki milletten proletarya ve halk kitleleri arasına düşmanlık tohumları ekme çabası içindedirler.

Fakat Kürt emekçi halkı ve proletaryası, bu tatbikatları sahneye koyduktan sonra karşısına geçip zevkle seyreden faşist generallere, komprador patronağa devletine karşı duyduğu derin nefrete, Türk proletaryası ve halkının da ortak olduğunu görmekteyiz.

Milli zulmün yoğunlaşmış katmerleşmesine karşı protesto sesleri daha da güçlü bir şekilde duyulmaktadır.

Kürt proletaryası ve ezilen halkı, komprador patronağa devletini Türk proletaryası ve emekçi halkıyla tek proletarya partisinin önderliği altında birleşip mücadele ederek yıkacak, milli zulmü ve eşitsizliği tarihin çöplüğüne fırlatacaktır.

faşist terör

Baştarafı Sayfa 3'de

bedilmek istenen demokratik haklar karşısında işçi sınıfının tepkisinden çekinen komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfı için bu anlaşmanın gerçekleşmesi yüreklerine su serpen bir gelişme olmuştur. Hakim sınıfların, çeşitli sözcülerinin bu anlaşmaya methiyeler düzmesi bundandır.

Halkın kini ve öfkesi ise giderek daha da büyüyor. Faşist saldırılara, cinayetlere, baskı tedbirlerine hergün artan hayat pahalılığına ve milli zulme karşı halkın her kesiminde artan direniş ve mücadele ruhu, faşizme ve sosyal-faşizme karşı demokratik halk iktidarı uğruna mücadeleye daha bir sıkı sarılmayı emrediyor. Ecevit hükümetinin yeni baskı tedbirleri karşısında suskun kalmamalı, nice mücadeleler sonucu kazanılmış demokratik hakların gaspedilmesine seyirci kalmamak ve mücadele etmek, sadece komünistlerin ve devrimcilerin değil, her gerçek demokrat ve yurtseverin de görevidir. Faşist baskı ve teröre karşı aktif kitle mücadelesini örgütlemek ve işçi sınıfı başta olmak üzere geniş halk kitlelerini faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesi bayrağı altında toplamak günün başlıca vazgeçilmez görevlerindenidir.

Küçük burjuva, oportünist karargahları yıkılmak ve parti görevini oruzlamak Marksist Leninist hareketin çizgisinde birleşmekten, ve bu çizgiye sıkıca sarılmaktan geçiyor... Birliği lafta değil, gerçekte savunmak bunu gerektiriyor. Sahte alternatifler veya çeşitli küçük burjuva akımların "proleter devrimci" olarak sunulması gözlemlere küll serpilmeye çalışılması bu gerçeğin karşısında şimdiden parçalanmış bir barikattir.

"Proleter devrimciliğin farklı gruplar da mümkün" olmadığı günümüzde, ne ara bir yerde durulabilir, ne de "mavi boncuk" dağıtmanın bir faydası olabilir. Bugün her zamankinden daha bir azimle, daha bir kararlılıkla Partinin Yolunda kenetlenmek ve ilerlemek zorunludur. Güney Dergisi'nin yapması gereken de budur.

15.10.1978

PARTİNİN YOLU HALKIN BİRLİĞİ

TEKKELERİ YIKALIM, TEK CEPHEDE BİRLEŞELİM

23 Eylül 1978 tarihinde Yozgat'ta "Faşizmi ve Hayat Pahalılığını Protesto" miting ve yürüyüşü oldu. C.H.P.'nin ve sosyal faşistlerin anti propagandası yüzünden katılım zayıftı. Çevre illerden destek görmedi. 400 kişi kadar çevredeki halkla birlikte 900'e ulaştı. Mitingi, yönetiminde D.Yol taraftarları olan Halkevi ve bazı ilçelerdeki örgütler koydu.

Miting çalışmalarının başında miting bitene kadar AET'nin özelliikle Alman emperyalizminin uşağı C.H.P.'nin, Rus uşağı sosyal-faşistlerin (TSİP), oportünist, küçük burjuva Halkın Kurtuluşu ve tekkeci küçük burjuva D.Yol'uların tavırlarını şöyle özetliyebiliriz.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partisi olan CHP, miting olacağı haberini alır almaz usak yüzünü ortaya koydu. Her yerde "Mitinge gitmeyin Alevi Sünni çatışması olacak", "miting günü Türkeş geliyor ortalık karışacak", "miting kime karşı yapıyorlar" gibi adı ürkütmece laflar. Ve bununla kalmayarak YSE'deki demokrat işçileri "miting katılırsanız işten atarız", "öğretmenler sürgün ettiririz" diye tehdit etmişlerdir ilçe belediyelerinden haporlörle halka miting katılmaları için çağrıda bulunmuşlardır.

Sosyal-faşistlerden fazla söz etmeye gerek yok. Onlar CHP ile aynı propagandayı yaptılar. Halkın Kurtuluşu oportünistleri söz hakkı verilmediği, sosyal emperyalizmi belirten sloganlar atılmadığı için miting katılmama kararı alarak CHP ile aynı yere geldi. Mitinge katılmadılar.

D.Yolcular her yerde olduğu gibi Yozgat'ta da Anti-demokratik tekkeci yüzlerini sergilediler. Söz hakkı ve kendilerince "Anti-Sovyetik" sloganları atırmadılar.

Ama mitingin Yozgat'ta olması büyük önem taşıyordu. Yıllardır faşistlerin hakimiyetinde olan.

KOMPRADOR BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARININ DÜRÜST EŞİTLİĞİ

faşist Türkeş'in "pilot bölge" ilân ettiği, sınıf mücadelesinin geri olduğu, devrimci mücadelesinin geri olduğu yerde ve sahte umut CHP'nin gerçek yüzünün açığa çıkmasıyla halkın CHP'den AP'ye veya MHP'nin kucağına düşmesi söz konusuydu.

İşte bu koşullarda halka umudun CHP, MHP, AP gibi faşist ve faşist olmayan burjuva partileri değil Devrimci kitleler olduğunu belirtmemiz gerekiyordu. Biz H.Birliği taraftarları olarak D.Yol'un yanışına karşı yanışla gidemeyiz. Biz D.Yol'un gurupçu tekkeci tavrına karşı aynı tavırla gitmeyiz. Bunu yapanlar ancak H.Kurtuluşu gibi oportünist küçük burjuvalardır.

Halkın Kurtuluş'cuları halkın çıkarlarını değil, kendi gurup çıkarlarını, tekkeciliklerini ön plâna geçirdiler ve miting katılmadılar. H.Birliği taraftarları Proleter disiplini, ağır başlılığı, dürüstlüğü ile halkın, diğer siyasetlerin tabanındaki devrimcilerin sempatisini kazandı. Mitingde atılan sloganlar genellikle şöyleydi: Kahrolsun komprador Patronağa devleti, Tüm halka iş ve can güvenliği, MİT-Kontrgerilla-Ülkü Ocakları Kapatılsın, Alevi-Sünni bir olsun Patronağa kahrolsun, herkese iş köylüye toprak halka hürriyet gibi sloganlar.

Miting alanında son defa komiteden söz hakkı istendi vermediler. O zaman "Halkın Birliği" ne söz hakkı" sloganı atıldı. D.Yol'un anti-demokratik yanı protesto edilmeye çalışıldı "yıkılsın tekkeci yaşasın parti davamız" sloganı atıldı.

Ama miting başından sonuna kadar hiç bir çatlaklık olmadan, en ufakta olsa hiç bir bozgunculuğa meydan vermeden kendi bağımsız adımımızı içerek dağıldı.

- KAHROLSUN TEKKECİLİK.
- KAHROLSUN FAŞİZM - SOSYAL FAŞİZM.

YOZGAT'LI H.BİRLİĞİ TARAFTARLARI

Baştarafı Sayfa 5'de

deye gelince iş değişiyor tabii. "İşyerinde işçiyi bir haftadan fazla süre ile çalışmaktan alıkoyan bir zorlayıcı sebebin ortaya çıkması" açıkça kendilerini savunan bir madde söz konusu olduğunda kılıfa gerek duymadan nasılda gerçek yüzlerini açıkça gösteriyorlar.

İşte komprador burjuva ve toprak ağalarının eşitlik anlayışları onların "eşitlik"sözüyle neyi amaçladıkları.

PERHİZ VE LAHANA TURŞULARI

Baştarafı Sayfa 7'de

burjuva akımlar yaparsa bu bireysel terördür, biz yaparsak bu Marksist-Leninist eylemdir. Ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar, hizipçilerin anlayışı özde budur. Bu anlayış eylemin doğruluğunu ve neye hizmet ettiğini sadece kimin tarafından yapıldığına bağlayan objektiflikten uzak bir anlayıştır." (Tasfiyeci Gazete s.42).

"İ.Kaypakaya'ya göre THKO ve THKP-C gibi hareketlerle kendi hareketi arasındaki farklılığı belirleyen 'siyasettir'. Peki bu 'farklı siyaset' kendini nerede gösteriyordu. Ve yine İ.Kaypakaya'ya göre aynı somut koşullarda yapılan banka soygunu, vb. gibi eylemler THKO ve THKP-C gibi hareketler tarafından yapılırsa yanış ve maceracı,ken disi tarafından yapılırsa "doğru" ve "Marksist"tir. Çünkü O, Marksizmi herkesten iyi

"bilmektedir". (Parti Bayrağı, s.7).

"Marksist-Leninistler maceracı küçük burjuva terörist eylem anlayışını her zaman reddetmiştir; ama kitlelerin mücadelesinin, yükselmesinden doğan ve doğmacı kaçınılmaz olan bireysel terörü Marksizm-Leninizm hiç bir şekilde reddetmez ve etmemektedir.

Ama Marksizm-Leninizm hiç bir dönemde terörü esas ve tek mücadele biçimi olarak ele almaz ve almamıştır." (Parti Bayrağı, s.7) (abç)

"Marksizm-Leninizm kitle mücadelesinin gelişmesine hizmet eden ve bu mücadelesinin ihtiyaçlarını karşılayan bireysel terörizm eylemlerini ilke olarak reddetmez. Ancak bunun mücadeledeki yeri tali ve kısmidir." (Halkın Birliği, s.31).

YENİ ÇARLAR HALKLARIN EN AZGIN SOYGUNCULARINDAN BİRİDİR

Emperyalizm gibi, sosyal-emperyalizmin de kendi ülkesinin ve diğer ülkelerin işçi sınıfı ve diğer geniş emekçi kitlelerini, siyasi baskı altında tutmadığı ve azgınca sömürmediği düşünülemez.

Sovyet sosyal-emperyalizmi öncelikle kendi denetimi altındaki uşaklarının işbaşında bulunduğu doğu Avrupa ülkelerini iline kadar soymaktadır.

Rus sosyal-emperyalistleri Comekon vasıtasıyla diğer üye ülkelerin endüstrileşmesini sabote ediyor. "Kardeş" ülkelerin endüstrisi, sözelimi petrol, kömür, tekstil hammadde bakımından tümüyle Sovyetler Birliği'ne bağımlıdır. Örneğin petrol alanında Bulgaristan %95, Çekoslovakya %94, Doğu Almanya %86, Polonya %76, Macaristan %63 oranında Sovyetler Birliği'ne bağımlıdır. Bu tekel, Rus sosyal-emperyalistlerinin doğu Avrupa ülkelerinin boynuna binmesine; onlara enerji maddelerini istediği biçimde, istediği zaman ve onlara dikte ettiği fiyatlardan satma imkanı sağlamaktadır.

"Uluslararası sosyalist işbölümü" adı altında, Rus sosyal-emperyalistleri Comekon ülkelerini, ekonominin bir dalında uzmanlaşmaya zorluyorlar. Tabii o alanda da kendisine bağımlı kılarak. Aynı zamanda Comekon çerçevesinde yeni çarlar, bir dizi uluslararası örgüt, banka kumşurlardır. Onlar bu vasıtayla da ülkeleri çeşitli alanlarda kendilerine bağlamaktadırlar. Böyle bankalar aracılığıyla yeni çarlar, doğu Avrupa ülkelerinden çok düşük faizli kredi ve diğer sermaye imkanlarını kendi ellerinde topluyor ve muazzam birikimi hegemonya ve yayılma siyaseti doğrultusunda kullanıyorlar.

Kredi şeklindeki "iktisadi yardım", sermaye ihracının bir biçimi olarak Rus sosyal emperyalizminin doğu Avrupa ülkelerini sömürü ve soygununda bir başka araçtır. Böyle "yardım"ların doğu Avrupa ülkelerine akışı oralarındaki kukla rejimleri ayakta tutmaya hizmet etmesinin yanısıra, Sovyet malları ve makinalarının yüksek fiyata satılabileceği pazar da açmaktadır. Rus sosyal-emperyalistleri eşit olmayan ticaret ilişkileri aracılığıyla da "Büyük Sosyalist Topluluk" halklarını sömürmektedirler. Yeni

çarların dış ticaretinin %60'ı bu ülkelerdedir. Yeni çarlar çeşitli alanlardaki özellikle de enerji alanındaki tekellerine dayanarak bu ülkelere dünya piyasasının üstündeki fiyatlarla mal satıyor ve düşük fiyatla mal alıyorlar. Örneğin bu yıl Macaristan Sovyetlerin petrol fiyatına %21 oranında zam yapması sonucu, geçen yıldan 800 milyon ruble daha fazla ödemek zorunda kalmıştır. Diğer ülkeler için de durum bundan değişik değildir.

Doğu Avrupa ülkelerini sömürde diğer bir yol da, ortak endüstri tesislerinin inşası için 9 milyar ruble ödemeleridir. Fakat bu tesisler Sovyet toprakları için de Sovyetler Birliği'nin çıkarlarına doğu Avrupa ülkelerinin materyal ve paralarıyla ve iş güçleriyle gerçekleştiriliyor.

Rus sosyal-emperyalistlerinin soygun ve hegemonya faaliyeti yalnızca Doğu Avrupa ülkeleriyle sınırlı değildir, onlar tüm dünyada özellikle Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde faaldirler.

Sermaye ihracının dünyanın çeşitli alanlarında, hegemonya alanları yaratmayı ve sağlamlaştırmayı amaçlayan yeni çarlar, bunu ekonomik kalkınma yardımı adı altında gizlemeye çalışıyorlar. Fakat bu sözümler "yardım"lar ve krediler Rus sosyal-emperyalistlerine bir dizi ekonomik, siyasi ve askeri ayrıcalıklar sağlamaktadır.

Bu sözde "yardım"lar vasıtasıyla yeni çarlar elde kalmış eski donanımlara pazar sağlamaktadırlar. Özellikle eski teknolojiye dayalı endüstri donanımlarını dünya pazarındaki fiyatlardan %20-30 daha pahalıya satmaktadırlar. Yalnızca 1976 yılında böyle endüstri mallarının sözde gelişmekte olan ülkelere satışından yeni çarlar yaklaşık 2 milyar dolar kâr etmişlerdir.

Onlar petrol kauçuk, bakır, çinko, pamuk, kahve, pirinç, et gibi maddeleri dünya pazarındaki fiyatlardan %20-30 oranında düşüğe kapatmaktadırlar. Sadece Afrika'da son on yıl içinde tarımsal üretim maddeleri üzerinde bu yolla 11 milyar dolar vurgun vurmuşlardır.

Yeni çarlar aynı zamanda bugün silah

ticareti yoluyla da "tatlı kârlar" sağlamaktadırlar. Onlar dünya silah pazarının %28'ini kontrol altında tutuyorlar. Rus sosyal-emperyalistleri silah satışı yoluyla gerici rejimleri, denetimleri altındaki kukla rejimleri silahlandırıyorlar. Bu silahlandırma elbette proletarya ve diğer emekçikitlelere, onların devrimci mücadelesine karşıdır ve bu mücadeleyi durdurmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda onlar dünyanın çeşitli bölgelerinde çatışmaları kışkırtmakta, çatışmalara sahne olan bölgelerde çeşitli örtüler altında burununu sokmaya çalışmakta ve halkların iç işlerine karışarak yeni sömürgeci emellerini gerçekleştirmeye, bu ülkeler üzerinde hegemonya kurmaya çabalamaktadırlar. Bunun en son örneklerinden biri Etopya, Somali arasındaki sınır anlaşmazlığı sorunundaki tutumlarıdır.

Yeni çarlar "yardım" adı altında sızdırdıkları ülkelerde, askeri üsleri elde etmeye, filoları için liman kolaylıkları koarmaya çalışıyorlar. Onların deniz filolarının denizlerde ve okyanuslarda dolaşması, ve üslenmesi halkların egemenliği için ciddi bir tehdittir.

Rus sosyal-emperyalistlerinin Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki yayılma ve hegemonya siyaseti, diğer emperyalist devletler, özellikle de ABD emperyalistleriyle şiddetli bir rekabeti beraberinde getiriyor. Bu şartlarda ezilen milletler ve halklarla, emperyalizm, özellikle iki süper devlet arasındaki çelişki ile emperyalistlerin özellikle de iki süper devletin kendi aralarındaki çelişki giderek daha da keskinleşiyor.

Halklar Rus sosyal-emperyalizminin ve ABD emperyalizminin soyguncu ve saldırgan tabiatını giderek daha derinden kavriyorlar.. Halklar, iki süper devletin canice faaliyetlerine ve saldırı planlarına karşı çıkıyor ve mahkum ediyorlar. İki süper devlet tarihin tanıdığı en büyük, en tehlikeli saldırgan emperyalist devletlerdir. Onlar sosyalizmin, halkların bağımsızlık ve özgürlüğünün baş düşmanları, baskı ve sömürü sisteminin temel direği ve yeni bir dünya savaşının esas kışkırtıcılarıdır.

Kahrolsun Çinli revizyonistler

BONN İNTİKAMCILARI İLE PEKİN REVİZYONİSTLERİNİN İDEOLOJİK DOSTLUĞU

Federal Almanya savunma Bakanlığı, silahlı kuvvetler için "Birlikler için İnfomasyon" adlı bir bülten yayınlar. Savunma Bakanlığı tarafından yayınlanan ve tüm askeri birliklere dağıtılan bu bültenin. Ağustos sayısında "Üç Dünya Teorisi" hacimli bir biçimde propaganda ediliyor.

Aylık 100 sayfalık bu broşür şeklindeki bültenlerle. Batı Alman emperyalistleri Batı Alman ordusundaki askerleri militarizm ruhunda eğitmeyi, onları ideolojik olarak emperyalist savaşa hazırlamayı amaçlıyorlar. Çinli revizyonistlerin onlara bu konuda değerli hizmette bulduklarını "İnfomasyon"un Ağustos



sayısı net bir biçimde gösteriyor. Bu sayıdaki "3 Dünya Teorisi" üzerine yazı, "Dünyanın üçe ayrılması üzerine Çin Teorisi", Çin Halk Cumhuriyetinden bir döküman" başlığı altında sunuluyor.

Batı Alman emperyalistlerinin bu teoride hoşlarına giden nedir? Onlar bunu "İnfomasyon"da ara başlıklar arasına büyük puntolarla kırmızı olarak basmışlar:

ÇİN'İN SAVAŞ KIRKIRTICI SİYASETİNİN BİR KANITI.



ABD emperyalistlerinin güdümlüdeki saldırgan Nato paktına bağlı askeri birlikler Batı Almanya topraklarında her yıl çeşitli askeri tatbikatlar yapıyorlar. Nato'nun Federal Almanya topraklarındaki bu yıllık sonbahar manevralarına çeşitli ülkelere askerler gözlemcilerde izlediler. Bunlar içinde en dikkatini çeken Çinli revizyonistlerdi. Resim'de Nato'nun sonbahar manevralarını diğer ülkelerin askeri yetkilileriyle birlikte izleyen Çinli askeri uzmanlar görüldü. Karşı-devrimci Çin yönetiminin savaş kışkırtıcısı siyaseti burada da kendisini açık bir şekilde gözler önüne seriyor.

"İkinci dünya anti-hegemonya mücadelesinde birleşilebilir bir kuvvettir".

"Milli Bağımsızlığı savunma savaşı gerekli ve devrimcidir". Batı Alman intikamcılarıyla Çinli revizyonistler arasındaki dostluk sadece karşılıklı ziyaretlerle sınırlı değildir. Aynı zamanda ideolojik alanı da kapsamaktadır.

NATO'YA HAYIR



İspanya Komünist Partisi (ML) Merkez Komitesi yayın organı "Vanquardia Obrera", son sayısında, burjuvazinin ve oportünistlerin ve revizyonistlerin izlediği milli ihanet politikasını şiddetle mahkum etmektedir. İspanya'nın Nato'ya sokulmaya çalışılmasını reddetmektedir. "Vanquardia Obrera" devamla şöyle demektedir:

"Frankocu diktatörlük tarafından 1953 yılında imzalanan anlaşma ve gayri milli anlaşmanın sonucu olarak sadece ekonomimiz emperyalistlerine düşmekle ve tabii zenginliklerimiz ve topraklarımız yankee'nin sömürü ve talanına girmekle kalmadı, fakat aynı zamanda ülkemiz de Pentagon'un savaş topraklarına bağlandı.

Daha önce milli bağımsızlığımızın aleyhine 1963 de ve 1968 de imzalanan anlaşmalar halen yürürlükte iken "ortak savunma" anlaşmasına karşı çıkan sözde meclisteki muhalefetin hiç bir siyasi gücü, milli bağımsızlıktan hiç söz etmeyen Anayasa Taslağını onayladılar."

"Vanquardia Obrera" devamla



Amerikan yanlısı oligarşinin kuyruğunda olan Carillo'nun partisinden ayrılmış olan hain Philip Gonzalez'in sosyalistlerini, reformist ve revizyonistleri teşhir ederek şöyle demektedir:

"Kritik milli sorun ve uluslararası plandaki sorunların kötüleşmesinin sonucu olarak demokratik haklar için mücadeleyi, milli bağımsızlık için mücadeleyi, yankee hakimiyetine, blok politikalarına ve iki süper devletin yayılma politikasına ve bugün Çinli liderler tarafından propagandası yapılan kötü 3 dünya teorisine ve onların İspanyadaki uşaklarına, kapitalist Avrupanın büyük tekellerine ve ortak pazarla Alman Krupps ve gizli Nazilerle herhangi bir ittifak karşı mücadeleye ile bugün her zaman künden daha çok birleşmeliyiz İspanya Komünist Partisi (ML) her zaman ve şimdi de İspanya'nın Nato'ya girmesine şiddetle karşı çıkmıştır. Çünkü bu İspanya halkının pahasına emperyalist ve saldırgan olan bu blok ile askeri tavizleri şiddetlendirir."

<p>Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi ve Arnavutluk Hükümetinin Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Çin Hükümetine</p> <p>MEKTUBU</p> <p>ÇIKTI</p> <p>HALKIN BİRLİĞİ</p> <p>Genel Dağıtım: BİR-DA</p>	<p>ZERİ İ POPULLİT</p> <p>Çin'in savaş kışkırtıcısı politikası ve Hua Guo-feng'in Balkanlara ziyareti</p> <p>MEKTUBU</p> <p>ÇIKTI</p> <p>HALKIN BİRLİĞİ</p> <p>P.K. 835</p>	<p>ENVER HOÇA</p> <p>Proleter Demokrasi Gerçek Demokrasidir</p> <p>MEKTUBU</p> <p>ÇIKIYOR</p> <p>HALKIN BİRLİĞİ</p> <p>Sirkeci/İSTANBUL</p>
--	---	---